ALLAH DOSTU DERKİ...

Su

3. BASKI

CİLT I

M. DERMAN

Efendime

M. D.

ALLAH DOSTU DER Kİ...

Buradaki dost, Allah'ın seçtiği Dost değildir. Dost olarak yalnız Allah'ı seçmiş manasına gelen dost'tur. Allah'ın seçtiği dost'tun «bu dost» ayağının ,altını öper. Münir Derman'ı ilk olarak İslâm Dergisindeki yazılarından tanımıştım . Aradan yıllar geçti. O yazılardan nasıl haz duyduğumu, onları nasıl aşk ve heyecanla okuduğumu unutamam. O güne kaciar okuduklarımızdan tamamen farklıydılar.. Ayrı bir havası , kokusu, lezzeti vardı onların... Önümüze yepyeni kapılar açıyordu. Işık dolu, renk dolu, pırıl pırıl bir dünyaya giriyorduk. O yazılara şöyle bir göz gezdirince , birdenbire ruhumun derinden sarsılmış ve kendimi benliğimin en gizli, en saklı taraflarıyla sanki karşı karşıya gelmiş hissettim.

Her birinde büyük insanın derin duyan, ince sezen, temiz seven ve keskin gören bir ruh hali beliriyordu .

Bu yazıları okuyan ona karşı kayıtsız kalamıyacaktı. Kim olursa olsun, bu yazıları okuyan tutuşacaktı. Çünkü O'nun kanıyla yazılmış, çünkü ateş çemberinden geçmişti.

Okuyucularını ilk defasında büyüleyen şeyler, aslâ o harikulâde kuvvetlerinden, o masal kudretlerinden kaybetmezler.

İnsan bu harikulâdeliklerden her zaman zevk alır. Onlara daima müteşekkir kalır. Her birine bakarak herhangi bir şekilde iyileşir, sadeleşir, hayata daha kuvvetli bir inançla sarılır, yaşadığı müddetçe de mesut ve büyük olur. Bu yazıların yazarını tanımak, onun mübarek elini öpmek, sohbetinde bulunmak benim için vazgeçilmez bir istek olmuştu.

Ve Allah nasibetti. Zevcemle beraber Eskişehir'e gittik. Eskişehir Devlet Hastahanesinde Operatör olduğunu duymuştum. Vaktinin büyük kısmı hastahanede geçiyordu. Mesai saatlerinin dışında da, bir sevgi, şefkat ve iyilik sembolü olarak hastaların yardımına koşuyordu. Karşılığında hiçbir ücret almadan, hiçbir karşılık beklemeden, sadece Allah Rızası için...

O günü hiç unutamam ... Bir ömür boyu, sıcaklığı ve lezzeti

hafızalardan hiç silinmiyecek olan o eşsiz günü... Hani bazı insanlar vardır. Onları tanıdıktan sonra, dünyanız değişir. Dert verir, derman alırsınız, Onların yanında kendinizi, bütün kötülüklerden arınmış hissedersiniz. İçiniz sevgiyle dolar... Kalbinize, sıcak, sımsıcak bir şeylerin aktığını hissedersiniz... O an gökyüzü daha rnavidir, o an ağaçlar daha yeşildir. Sanki bir sevgi denizinde yüzersiniz. Ve ayrıldığınız zaman, eşya ve insanlar daha bir başka görünür size. İçiniz hayata karşı, insanlara karşı, tevazu ile, sevgi ile, müsamaha ile dolmustur. Affedici olmussunuzdur.

İşte Operatör Münir Derman, o sultanlardan biri idi. Tepeden tırnağa kadar aşk, vecd, ihlâs ve heyecan...

Uzun uzun konuştuk. Yaşanmış ve yaşanacak zamanların en güzellerinden biriydi o gün...

O'nu andıkça sevgim, saygım ve hayranlığım daha da arttı. Bir gün yolda gidiyorduk. Üstü başı pislik içinde bir dilenciye nasıl şefkat ve sevgiyle yaklaştığını, hatırını sorup şakalaştığını, ellerini okşayarak yardımını yaptığını hiç unutamam ...

Bir Ramazanda vaaz vermek içip Ankara'ya , gelmişti. Otelde kalıyordu . Ziyaretine gitmiştik. Rahmetli ağabeyinin oğlu da gelmişti. Onu görünce kalktı. Hasretle sarıldı yeğenine,uzun uzun öptü. İri, inci bir göz yaşı mübarek yanağını ıslattı, Hayatta sevginin, hasretin böylesine muhteşem, böylesine ürpertici bir tablosunu görmek, herhalde pek nadir insana nasibolur... Sanki o anda, sevgi, ama alabildiğine sonsuz, nihayetsiz, Çılgın bir sevgi müşahhaslaşmış, o bir damla gözyaşına sığmıştı. Ürperdim, tüylerim diken diken oldu. Günümüzde sevgisizlikten iç dünyaları çatlamış, kupkuru olmuş, çağımızın zavallı insanlarını düşündüm...

Kurşun kâlemini açarken, yongalarını, o kâlemden Hak Kelâmı çıkacağı için edeben yere atmayıp bir yerde toplayacak kadar derin düşünceli, hassas ve ince olan Münir Derman, ameliyatlardan evvel daima atlasını açmış, yüzlerce kere yaptığı bir ameliyat da olsa, yine en ince ayrıntılarıyla o organı incelemiştir.

Hiç bir şeyi tesadüfe bırakmayan, son derece sistemli, titiz ve dikkatlı çalışan Münir Derman, eline aldığı, yaptığı her şeyin en güzel ve mükemmel olmasını ister. Onun için tesadüfler yoktur. Güzel bir esprisini hatırlarım. Hayatta diyor, bir tesadüf vardır, o da lügatlerdeki tesadüf kelimesi...

Din ile ilim, kafa ile kalp arasındaki en güzel, en erişilmez sentezi O'nda gördüm. En girift ve en derin dini konuları, günümüzün ilim zihniyeti ve ilmî buluşlarıyla öyle bir anlatışı var ki...

Herhalde O'nun sohbetlerinde bulunmak, O'nu dinlemek, insanoğlunun erişeceği zevklerin ve mutlulukların en güzellerinden biri olmalı...

O'nun sohbetleri, insanı fâni hayatın karanlıklarından, yeryüzünün adiliklerinden kurtararak pırıl pırıl yıldızlarla dolu bir gökyüzüne, ebediyet âlemine ulaştırır.

Kendisini bütün müesseseleri ile inkıraz etrniş bir dünyanın ve toplumun içinde bedbaht ve şaşkın hisseden insan, onun yanın- da sanki ani bir cehdle kendini bularak, insan ruhundaki ezelî hakikatle temasa gelir.

Sizi sonsuz ağırlığı ile ezen varlık ve olaylar, onun yanında rüzgârda uçan bir tüy gibi gelir size...

Onu dinlerken insan büyülenir adeta. Sonsuzluk dalga dalga vücudunu ve ruhunu doldunır. Sanki kâinatın sırları içinde yüzmeye başlar.

O'ndan ayrılınca dünyanızın değiştiğini hissedersiniz. Tabiat ve hayat size, seyrine doyulmaz bir güzellikte görünür. Bütün varlığın sırrını kavramış gibi olursunuz.

Münir Derman'ın yazılarını, istekle, heyecanla, dura dura, içlerine sindire sindire okuyanlar O'nu çok sevecekler, yalnız O'na karşı değil, bütün hayata, insanlara ve kâinata başka bir göz1e bakacaklar, kendilerini sonsuz güzelliğe götüren ışıklı bir yolda bulacaklardır.

Güzellik kâinatın altın anahtarıdır. Hayatı bir sanat eseri kadar güzel ve muhteşem bulan Münir Beyi dinlerken ve yazılarını okurken, bunu derinden hissediyoruz. O, bize hal diliyle, hayatı ve insanı her an yeniden keşfe çalışmamızı, bizi Aslımıza ulaştıracak yoldaki engelleri her an kaldırmaya çalışmamızı öğütler.

- O, dokunduğu her şeyi kendi ruhunun ışığı ile değiştiren, onlarda hiç kimsenin göremediği noktaları gören bir kimsedir.
- O, kendi ruhunda bütün insanlığın müşterek duygularım ferdî bir macera gibi yaşamış, sonra da onlara şahsî bir şekil vermiştir.

O, muammalarını sevgi ile çözmüştür. Hayatı derinliğine ele alan, onu bir masal kadar esrarlı ve güzel hale getiren bir insandır . O'nun yazılarını okurken önünüze bir dünya, saadet ve zenginliklerle dolu, akla sığmaz büyüklükte bir dünya çıkacaktır.

Önemli olan, O'nun yazıları ve konuşmalarıyla samimi surette meşgul olmak, O'nu bir düşünce kaynağı haline getirmek ve ondan çıkarılacak fikirlerle, varlık, insan ve kâinat hakkında daha derin bir kavrayışa ulaşmaktır.

Denilebilir ki, günümüzde; tasavvuf, bu kadar derin, ince, çok yönlü ve terkipçi bir anlayışla ele alınmamıştır.

Bu muhterem insan ve onun sayısız meziyetleri zamanla daha iyi anlaşılacak, bugün pek farkına varılmayan hususiyetleriyle ileriki nesillerin gözlerini kamaştıracaktır.

Sükûnet ve ciddiyetle okunduğu zaman manevî gelişmemize büyük yardımları olacak, duygularımızın ve iç varlığımızın ancak en sessiz anlarında soracağı soruları en güzel şekilde cevaplandıracak bu eserle sizleri başbaşa bırakıyoruz.

Saygılarımızla...

HAZIRLIYANLAR

Önsözümüz yok...

Kitabı, susamış okuyanın anlayışına bırakıyoruz.

O kadar işte... Önsözümüz bu ...

Bugünün insanının en bilmediği şey kendisidir.

İnsanlık, inanmamak devrinin tam kemâlindedir.

Akıl hastalığı bu gün eski önemini kaybetmiştir. Çünki, akıl hastası olmayan bu gün cemiyette yok gibidir. Buradaki akıl hastası deli demek değildir.

İnsanlar bu gün makinanın şuursuz hareketlerine buhar temin eden kömür vazifesini görüyor.

İnsanı [insan] İnsan yapar...

Asrımızda dünyayı arayan çok...

Ahireti arayan çok az...

Hakkı arayan azdan daha az...

Dünyada hiç bir prensibe bağlı olmayanlar rahat eder. Onlar da hiç bir Dine söz vermeyenlerdir.

Yer, onlar gibi çoğunu yuttu...

Rüzgâr, onlar gibi nicelerinin külünü savurdu.

Şimdi arasan onlardan bir iz bile bulamazsın ...

Onun için dışını değil, içini süslemeğe çalış...

Allah'tan bir an olsun uzak kalma...

Resûl-ü Ekrem'den bağını koparma...

Efendiliğini kaybetme ... Haramdan, içkiden, kumardan uzak dur.. Sabır ve kanaat hasletlerini kuvvetlendir...

Hiddet etme, öfkelenme, . Sakin ol...

Allah'ın meşgul olduğu ve âziz eylediği bir kulu, ne Cin taifesi, ne yırtıcı hayvan, ne de zalim korkutamaz.

Bunu unutma...

Böyle kul, toprağa verildiği zaman, ne yer haşeresi, ne çiyan cesedine yanaşamaz. Korkudan değil...

Edebten... Toprak bile kendine temiz döndü diye ona kıyam eder. O kabre Nûr iner...

Böyle kimslerden: ne denizdeki balık, ne havadaki kuş kaçar. Sokulur yanına kırk yıllık dostmuş gibi.

Böyle insan var mıdır diye düşünme...

Dünyada herkes gaflette değildir...

Gönlü, kalbi Nûr-u Resûlullah ile dolu insanlar eksik değildir bu kubbe altında...

Gül kokan bir cesed, Semalar kadar temiz bir Ruh, büyük nehirler gibi coşkun iç âlemleri olanlara, başım Secdeye koyanlara söylüyoruz.

Şişmeyi semizlik sananlara sözümüz yok...

Buyurun kitabı okuyun..

Dünyanız mâmur, Su kadar azîz olun...

İyman sahibi olan:

Allah ile Peygamber arasındadır.

İnsan ile Allah arasında ise [Su] vardır.

Bu lakırdıları unutma...

Ve bu kitabı öyle oku ...

Mutahhar Ruhu, Nûr âleminin semalarında dolaşan Resûl'e ve Ona inananlara selâm ederiz.

Her şeyi Sudan halk eden Allah'a hamd olsun...

Biz her şeyi sudan yarattık...

Nimetlerden konuşmak Allah'a şükretmektir...

Biz ona şah damarından daha yakınız...

Burada [Ona] Kime... Düşün hele...

Biz size çok yakınız, fakat bunu göremezsiniz ...

[Bu] kimdir, Nedir? bir düşün hele...

Cennet'in altından ırmaklar akar...

Biz semadan mubarek su indirdik...

«Allah»

Allah'ı ancak Allah adamı gösterir...

Kâbenin içinde olan adam, yüzünü ne tarafa çevirse orası yine kıbledir.

Kâbeden uzak olan, Kâbeye dönmezse Secdesi olmaz.

İçi Allah ile dolu olanın her tarafı doğrudur. Onda yanlış olamaz.

Karıncadan arkadaşın olsun.. Karınca gibi gördüğün belki bir Ârif olur... Niçin hor görüyorsun?

Hor görene, hased edene söylüyorum;

Peki sen nesin?... Haydi göster kendini bakalım ... O halde dinle arslanım. Bilmediklerini anlatıyorum ...

Hor görme; Helâl gelenin hesabı vardır.

Çok zordur bu hesab... Haram olanın cezası vardır. Ceza çekilir biter...

Hesabın sonu yoktur. Dikkatli ol...

İki mahkûm, hapishanenin demir parmaklıklı penceresinden dışarı baktılar...

Biri gökte yıldızları,

Öteki yerde çamuru gördü...

Gökte yıldızlar geceleri görünür...

Yerdeki çamur gündüz görünür...

Dikkat buyurun , burada gizli bir şey vardır.

Bunu halletmeye, anlamağa çalış...

Kartallar yalnız uçar...

Kargalar sürü halinde.. Bundaki hikmeti çözmeğe çalış...

Yalnız sabırla.. Allah'tan başkalarına şikâyetten nefsi menetmek Sabırdır. Ha...

Sabır hiylesi olmayanın hiylesidir. Bunu da unutma...

İnsanda zahir olduğum gibi hiç bir şeyde zahir olmadım.

«Allah»

İnsan, Gönül olduğu için Allah'ın sevgili mahlûku olmuştur...

Kâinat bunun için yaratıldı.

Allah da insan gönlünde, insan sesi şeklinde kelâmı ile tecelli etti.

O halde, bu Beden de mukaddeslerin mukaddesi, İlâhi bir lem'a var... Vücud, beden bu Nûrun muhafazası...

Vücudunu temiz tut o halde ..

İçini demiyorum. Allah, insanın Ruhu ile meşguldür. Cesedi ile değil... Ruh, cesedde muvakkat durduğu için cesede temizlik emrolunmuştur...

«Benim meşgul olacağım şey, emrimden olan Ruh'ladır .... Onun bulunduğu yeri temiz tut, emri... »

İbadet, insanı bulunduğu halden başka bir hale sokmaz. Değiştirmez.. Var olan bir Nûru ortaya çıkarır. ..

Sen içini süsle, sendeki gizli kokular dışarı vurur...

Sana senden yakın olan, [gıpta, hased, gıybet] perdelerinin altında gizlidir. Bu perdeleri yırt.. Bu huyları kaldır kendinden ...

Vücud bir mâbeddir.

İçinde sana senden yakın olan var ...

Nûr-u Resûlullah var. Bunların arasında sen varsın... Ne; makamda olduğunun farkında mısın?...

Kıymetini bil... Kendini temiz tut...

Gönül, Allah'ın ucunu tuttuğu bir merdivendir.

İnsan bir mekândır. Hiç aklından çıkarma...

İnsan dünya mekânındadır. Amma, aslı Lâ mekândadır.

Ayna yalnız sûreti gösterir. Gönlün sırrını göstermez. Kâmil insanın yüzüne bak, O Allah aynasıdır.

«Mü'min mü'minin aynasıdır» buyurmuş Resûl-ü Ekrem...

Amma hangi mü'min?... İşte söylediğim Mü'min O...

Cenabı Allah bir Hadîs-i Kudsîde insanı târif ediyor.

<<Ben insanın sırrıyım insan benim sırrım>>

Bu sırrı ortaya çıkrmak için insanı yarattı.

Kendi sûretinde yarattı.İlahî Esmaların Vahdetten kesrete açılan menevişlerinin bir araya gelmesinden olduğu için İlâhi Esmaların birleşmesinden dolayı kendi sûretimde yarattım buyuruluyor.Esmaların toplanması insan şeklini almıştır.Yâni Bâtından Zâhir oldu. İnsan şeklinde...

Yunus söyler ya..<<Ete kemiğe büründüm Yunus diye göründüm>>

Gül tohumunun batınında,yeşil renk ve koku vardır.Gül açtımı zahir olur.Tohum yok olur.Amma gülde yine evvelki tek bâtın var...

İnsan da aynı...Yok iken var olduk.İçindeki yok mu oldu?Bu nu niçin düşünmüyorsun?Utanmak lâzım...

Bu mukaddes muhafazanın içine (Hay) ile yayıldı.[Nûr–u Resûl] ile (Hay) donattı Ve cesedle bunların arasına Gönül denilengüzel nesneyi koydu.Bir çok cihazlarla süsledi.

Göz ,kulak ,tad ,koku ,his uzuvlarıyla Esmaların tecelli menfezlerini açtı.Buralardan harfsiz, sessiz ve sözsüz, kelâmını sevk ederek konuştu.<<Semiğ>> ile işitti ve işittirdi.

<<Basîr>> ile gördü ve gördürttü.İlââhir...

O halde Gönlün elinden tutu.Bunun kademelerine Resûlleri oturttu.Bunların hepsini muhtelif mâsiyetlerle gizledi.

Bu perdelerin arkasındakini göstermek istemedi.Siz bulun...Fakat bulmak yollarını öğretti. Gıbta, hased, tamah hisleriyle (Fazilet), (Doğruluk), (Adalet) süslerinin önlerine engeller koydu.

Sabır verdi, Teslimiyet verdi. İrâde verdi.

Fakat bunların hepsini savaş halinde yekdiğerine zıdlarla getirdi...

Zıdları olanlarında arkasına da zıddı olmayanı gizledi...

O halde insanda; bunları görmek ve güzelliklerini bulacak [İlâhi televizyonu] seyredecek bir pencere vardır.

İnsanın gözü aklı kadar görür.

Bu göz Allahın yarattıklarını görür.

İnsanın Hakka bakan gözleri açılırsa, o zaman her şey ortadan kalkar.Hakkı görmeğe başlar.

Herşeye karşı, sevgi, arzu, ihtiras, güzele, kadına, paraya, mal ve servetekarşı sevgi.

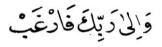
Asıl sevginin muhtelif görünüşleridir.

Dünyaya ve yaratıklara aklı kadar bakan gözler bunları görür. İhtiras ve sevgiye bağlanırlar.Bunların hepsi Hakkı gören gözleri perdeler.

O zaman insanlara bu şer şeklinde tecelli eder.

Aslında ne şer vardır ne haram.Ne helâl ...

Bunlar , aklı kadar gören gözleri olan insanlara böyledir...Hakkı gören gözleri işleyen bunlardan kurtulur...O zaman ne haram vardır, ne helâl , ne şer vardır ne hayır hepsi O'dur...

<Onlar mahzun da olmazlar daima canlıdırlar.>>Bu işlere ne kadar bakarsan o kadar görünür.Ruh cesedde muvakkat durduğu için cesede temizlik emrolunmmuştur.

Dünyada tek bir mâbed var.O da insan vücudu.Hiç bir şey bundanmukaddes değildir.

İnsan bir mekândır, aslı Lâ mekândır.

İnsanları sevmek ve tâzim etmek [beden] içindeki bu [habere] bir tâzimdir.

Elinizi insan vücuduna dokundurduğunuz zaman onu gök yüzüne dokundurmuş olursunuz.

Edebiyat yapmıyoruz, Belagat nûmunesi de vermek niyetinde değiliz...

Bütün kâinatı yaratan küçülerek insan vücuduna, şah damarlarından daha yakın olarak gizlenmiştir.

Onun his ve idrâk mekanizması insanda mevcuttur. Bu mâbedin hoparlöründen konuştu. Bu kelâmı işte... Allah kelâmı... Ben kulumla görürüm, Ben kulumla işitirim. Bana bir adım yanaşana on adım yanaşırım...

Allah, kelâmından Resûl-ü Ekrem'e düşünmek ruhsatını verdi.

Allah ilham etti Resûl anladı ve konuştu. Hadîs-i Kudsî bu...

Bunlardan Ruh-u Muallâ ve dimağ-ı muazzamalarında husule gelen değişmeyen düşünceler mubarek ağızlarından kendi fikri ve kendi düşünceleri Rahmetenlil âlemin kanalından çıktı. Bunlara da Hadîs-i şerif diyoruz.

Ümmetlerde, bunların taklidi şekilde söyleme ve tatbik etmeleri bir nevi kelâm, Vahi, ilham, düşünce ve fikre iştirâk ruhsatı demektir.

Onun için doğru söyle. Gıbta etmeden, hased etmeden, yalana tevessül etmeden... Adaletten ayrılmadan. Daima gönülden söyle...

Gönülden söyleyenin vücudundaki şaibeler ortadan kalkmıştır. Vücudundaki şaibeleri irade, sabır ve ibadet ile kaldıranlar da gönülden konuşurlar.

Birincisi Veli'lerdir, İkincisi Salih kullardır. Bunları taklide gidip gayret edenler de halis mü'minlerdir.

Bâzı büyük diye mırıldanmış kimselerin kurduğu ve ileri sürdüğü nazariyat külliyatından çıkan mantıkî lâkırdılar, insandaki bu inanç mekanizmasını sarsamaz...

İnsan yüreğinde, kendinden daha yüksek olana hayranlık duygusundan daha necib bir duygu yaşayamaz.

Şimdiye kadar beşer hayatında görülen en hayat verici tesir budur.

Din, inanış, işte bu temel dayanır...

Bu his, insanda İlâhi ve asil olduğu zaman secdeye varır insan oğlu...

Bunu beşer nesline bildiren Resûl-ü Ekremdir.

Ceset, o halde Gönlün gölgesinin gölgesinin gölgesinin gölgesinin gölgesinin demişlerdir.

Allah dostları İlâhi edeble süslüdürler.

İnsan yapısının irilik veya ufaklığı kendi sıfatından bir şey kaybettirmez.

Bu, devenin iğne deliğinden geçmesine benzer.

Bu imkânsızdır.

Ne deveyi küçültebiliriz, ne de iğne deliğini büyültebiliriz. Bunun aksini kabul edersek, deve develiğinden kaybeder. İğne de iğnelikten çıkmış olur.

Fakat, Kudret iğne deliğinden geçecek bir deve yaratabilir...

At, Boğa dört ayaklıdır. İlâhi icab, ahenk böyledir. Ata dizgim, Boğaya halkayı takan insandır. Balık tutulduğu zaman ağ unutulur ...

Hayat sizin değildir. Kâinat ahenginin bir parçacığıdır. Ahengi bilselerdi, insan oğlu bu ahengi yıkmazdı. Bu öyle bir noktadır ki târif olunamaz. Burada sözler bir işe yaramaz.

Bilinen bir şey var. İnsanların İlâhi bir ahenk, kanun ile idare edildiğidir ...

Kâinatta herşey yaradılış süsü ve işleme nizamı ile insanlara güzel ve çirkin görünür, hayır veya şer şeklinde tecelli eder.

Halbuki kâinatta hiç bir şey mânasız, eksik ve çirkin değildir.

Hak Tealâ hepsini noksansız ve güzel yaratmıştır. Bizim Hakka yakınlık derecemize göre, çirkin veya fena şekilde görünür.

Fena ve çirkin görünen her şeyde bir güzellik, bir hikmet ve Hakkın bir tecellisi gizlidir.

Onu görmeğe gayret edilmelidir ki bu mümkündür.

Resul-ü Ekrem bir gün Mekke-i Mükerremede Sahabeleriyle giderken yolda bir köpek lâşesi görürler.

Sıcaktan lâşe kokmuş, teaffün etmiştir.

Hazreti Ebu Bekir; Ya Resûl-ullah bu taraftan teşrif edin diye Resûl-ü Ekrem'in önüne geçmiş:

Resûl-ü Ekrem âsalarını uzatarak Ya Ömer bak ne kadar güzel dişleri var buyurmuştur.

O kokmuş lâşede bile Hakkın kudretini görmüş ve kokuyu duymamışlardır. Güzel dişleri işaret buyurmuşlardır. Bir yaratıktan bir parça ayırsanız o bambaşka görünür insan oğluna. Meselâ: Fırat, Dicle, Seyhan, Ceyhan, Ganj, Nil nehirlerini kaldırınız. Pınarları kaldırın Anadolu'dan ... Ortaya bir çöl çıkar...

İnancı kaldırınız insandan: geriye yağ, et, kemik, sinir ve ilik kalır. Bu insan değildir. Bunun yağından mum, etinden pirzola da olmaz...

Utanç verecek bir yığın kalır ortada...

Mânevi bakımdan yoksun kafalarla dolu cemiyet...

Hiç olmazsa Kudret âlemine cehalet ayağıyle vurmayınız. Siyahla olduğunuz zaman beyazı unutmayınız ...

Her fena veya çirkin gibi görünen eşya ve yaratığın altında bir güzellik gizlidir. Onu görmeğe gayret ediniz...

Şunu kat'iyyen unutmayınız: Cenabı Hak insanı kendisi için yaratmıştır. O halde emirlerine insanın uyması lâzımdır. Mal onun, rızk onun, cesed onun, Ruh onun, akıl ve irade onun...

O halde... Bunları sana muvakkat bir zaman için verdi. Emanete hıyanet etme...

Hakka her şeyi bağlama... Nefsine bağla. Âdem Cennet'ten çıkarıldı. Hakkın emriyledir bu..

Bu çıkarılışı Âdem gizledi. Hakka isnad etmedi nefsine isnad etti. Ve Hak Âdemi af ve mağfiret etti...

Hazreti Musa bir gün kırda giderken; bir Doğan bir güvercini kovalıyormuş. Güvercin Hazreti Musa'nın omuzuna konmuş Ya Musa beni koru diye Feryad etmiş.

Doğan, Ya Musa rızkımı alma ver demiş...

Musa bıçağını çıkararak, Doğan'a; baldırımdan kesip vereyim güvercine dokunma demiş. Bıçağını baldırına vuracağı zaman Doğan ve Güvercin hemen Ya Musa dur; Biz Hakkın elçisiyi seni denemeğe geldik.

Ahdine sadık, sözüne emin olup olmadığını imtihan için gönderildik demişlerdir.

Bu küçük satırlardaki bu hadiseyi çok düşün...

Ve Hak'tan ayrılma, ne olur...

Kâinattaki nizam ve işleme; canlı, cansız,, nebat, hayvan, mâden hep bu ahde sadıktır. Bakarsan görürsün...

Yer yer değil iken

Su su idi.

Toprak yoktu.

Güneş yoktu.

Gün yoktu.

Ay yoktu.

Daha yıldızlar bile yoktu.

Saman yolu yoktu. Aydınlık yoktu.

Yalnız bir Su vardı. Altta ve üstte...

Alt ve üst 'de yoktu amma, biz öyle söyledik ...

Allah bütün boşluğu ve eserlerini kendi varlığı ile doldurdu.

Kendi kendine vardır demek; Kendi kendine var olmuştur demek değildir.

Birbirinden husule gelen varlıklar yokluk demektir.

[Var] bile yoktu. Bu yokların sonsuzluğunu kavrayan yalnız Tek [O] vardı.

Allah'ın yarattıklarının başında gelir Su...

Cenabı Hak suyu aziz kılmıştır.

Ve sevmiştir.

Allah'ın Celâl ve Cemâl sıfatının aksettiği ayna su'dur...

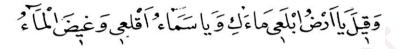
Bütün Esmâlar sudan geçer.

Allah Suyu serbest bırakmıştır.

Su kadar temiz, su kadar mülâyim, su kadar uysal o kadar da kudretli bir şey yoktur.

Suya verilen emir değişmez.

Dikkat buyrula şu âyete ve derin derin düşünüle:

Ey arz sularını yut
Ey sema sen de yağmurunu tut
Denildi, sular kesildi...

Her şeyi sudan halkettik.

İnsan vücudu, nebat, hayvan «Hay» esmâsıyla canlıdırlar.

Ruh sudan halkedilmiş değildir. Ruh Allah'ın emrindendir.

Sudan yaratılıp Hay ile canlı, işleyen ve mekânda bir yer tutan varlıklara münasib bir yer olmasından Ruh girer cesede...

Cinler dumansız ateşten, Melekler ateşten yaratılmıştır.

Bunlar görünmezler. Nasıl görünen su buhar olursa, görünmezse, onlar da görünmezler.

Vasat değiştirdikleri zaman görünürler. Yani insan gözüne mer'i olurlar.

Gündüz yıldız var, görünmezler, gece görünürler. Yâni göz, onları ancak gece görebilir.

Yazın sıcakta nefes buharı görünmez.

Kışın soğukta nefes buharı görünür.

Yâni göz onu o vasata indiği zaman görebilir demektir

Ruhun ve suyun nasıl yaratıldığı bildirilmemiştir.

Almışlardı devesini, azığını, su kırbasını...

Dövmüşlerdi onu hainler.. Her tarafı çürük içinde... Çok yaşlı idi. İzin alarak Resûl'den, görmek için gelmişti kızını son defa Medine'den Mekke'ye... Sokmadılar onu Mekke'ye...

Döndü yürüyerek mubarek kadın tekrar Medine'ye...

İki üç gün yürüdü. Aç, susuz...

Kuvvet kalmamıştı, Bacaklarında ...

Çöktü orada bir öğle sıcağında, kumlar üzerine..

Dudakları çatlamıştı. .. Susuzluktan .

Döndü, yalvardı içinden Rab'bine şöylece:

Ya İlâhi, bu dudaklar senin Habibinin elinden su içmişti. Kurutma bunları da hem senin İsmi Celilini son defa haykırayım, selâm getireyim Medine'deki Habibine ...

Kumdan birden bire, çıktı iki el, billûr bir kâse içinde buz gibi su ile...

İçti bunu kanarak...

Kuvveti geldi. Yürüdü vardı Medine'ye Hazreti Ümmü Eymen... Anamdan sonra ikinci anamdır dediği Resûl-ü Ekremin...

Bu hadiseye olur mu olmaz mı diye kâfa yorma...

İnanan, Allah kudreti bu... Der geçer, yormaz kendini...

İnanmayana söylüyoruz: Onbeş bin defa hayal olsun... Kabul...

Bu hadiseden sonra, Hazreti Ümmü Eymen sekiz sene daha yasamıştır. Susamamıştır bu seneler zarfında...

Halbuki susuz insan âzami beş günden fazla yaşayamaz...

İnanma kudretine bakın... Hayal diyene söylüyoruz...

İnanmayan manda gibi su içse bu olmaz...

Ne kanar, ne de susuzluğu gider...

Bu su, Cennet suyundandı. ..

İçen bir daha başka ne arar...

Biz bu kitapta; Coşkun gönülleri olan, secdeye başını koyan, kalbindeki çarpan Allah lafzını sezenlere, Resûl için canını ortaya koyanlara, İslâm olanlara söylüyoruz.

İnanmayana, kendi kendini unutup insanlık kıymetini kaybedip ben bilirim, âlimim, ben mürşidim, ben şuyum ben buyum diye gaflet ve dalalette olanlara söylemiyoruz.

Zaten bunlar bu kitabı eline bile alamazlar.

Alsalar bile anlayamazlar.

Anlasalar bile okuyamazlar... Bu da bu kitabın sırrı...

Selâm olsun bizden size...

Buyurun kitabi okuyun...:

Su için İlim ve fennin her dalında binlerce sahife yazılmıştır.

Kimyagerler, Fizikçiler, Mühendisler, Nebatatçılar, Hayvanatçılar, Filozoflar, Biyoloğlar, Romancılar, Edebiyatcılar, Şairler binlerce sahife karaladılar.

Teoloğlar Nuh Tufanından ... Suyun kudretinden, feyzinden, bereketinden bahsettiler.

Susuzluktan milyonlarca dudak kurumuştur. Deniz suyu, mâden suyu, tatlı sular, tetkik edildi. Kâinatın yaratılışı icabı su vardır müşterek hükmünde durdular.

Ve tekrar suya daldılar. Netice: O mahiler ki derya içredir deryayı bilmezler. O insanlar ki hava içredir havayı bilmezler.

Sözü tefsir edildi. Ve neşir burada durakladı.

Ve bir adım ileri gidemedi. Çünki suyu anladık dendi.

Su, sudur o kadar. Su hayat için lâzımdır. Hükmünde sabit kaldılar. Evet doğru ve öyledir.

Şimdi: Bu kadar binlerce eser yazıldığı halde su hakkında yazılan bu basit kitab neyi mırıldanıyor acaba...

Diye akla gelir...

Cenabı Hak kelâmında iki şeyi bildirmemiştir.

- 1 Ruh nedir, mahiyeti nedir.
- 2 Su niçin yaratılmıştır. Ve neden halkedilmiştir.

Su için herkes şu cevabı verecektir:

Hayatın, canlılığın icabı öyledir. Biz her şeyi sudan halkettik buyrulur. O halde, Allah'ın ilk yarattığı şey ve insan aklına dökülebilen Su'dur.

Allah'ın bu bildirmemesinde büyük müteâl bir sır gizlidir.

O sır da suda gizlidir.

Su görünmez hava olur.

Hava görünür su olur.

Bu görünür ve görünmezin arasında da insan gizlidir.

Bu görünme ve görünmemezlik de toprak vasıtasıyladır.

Toprak olmasaydı ne su görünürdü ve ne de hava olurdu. Hava olmayan yerde su yoktur . Su olmayan yerde de hava yoktur

Su bâtın olur görünmez hava olur.

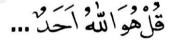
Hava zahir olur su olur.

Bu bâtın ile zahir arasında insan gizlidir.

Zahir ile bâtın arasında da Ruh gizlidir.

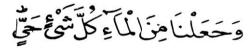

Bunların hepsi hudutsuz muhit olan:

Sûresinin sırrıdır.

Bundan dolayı;

Âyeti bildirilmiştir.

İşte bu kitab, bu gizlenmede suda ne gizlidir,Onu söylemeğe yeltenir.Asıl Su'da işte budur.

Su hakkında asırlardır konuştular, yazdılar amma,bir şey söyleyemediler...

Bazıları konuşmadılar,yazmadılar,amma konuşmadan sessiz bir çok şey ifade ettiler...

Biz, bu konuşmayanların, suya bakışlarını topladık...

Suyun nasıl yaratıldığı bildirilmemiştir.

Yalnız her şeyin ssudan halkedildiği bildirilmektedir.

Suda, ifade edilemeyen bir ahenk vardır.

İfadeye kalkarsanız bu ahengi bozarsınız...

Zira izah edilebilen şey ahenk değildir.

Bir testinin kullanmağa yarayan kısmı onun için boşluğudur.

Suyun rengi vardır renk kadrosuna girmez.

Kokusu vardır burun almaz.

Tadı yardır dil hissetmez.

Bu sözlerde suyun renksiz rengini,kokusuz kokusunu, tadsız tadını bulacaksınız...

Çünki,<< Biz her şeyi sudan halkettik>>

Buyrulur.Burada Allah [Biz] diyor. [Ben] demiyor.

Suyu da halkeden O...

Her şeyi halk etmek için suyu katalizör aracı yaptık.[Hay] yı oradan geçirecek tahammül hudududna indirdikten sonra her şeyi ölçülü,hacimli,sıkletli, muradımızdaki plân dahilinde yarattık...

Bu sırrı suda gizledik.

Renk vermedik, koku vermedik, tad vermedik. Amma bunların hepsini içine gizledik...

Sudan mülâyim ve her bulunduğu yere intibak edebilen bir şey yoktur.Bununla beraber sertlik ve kuvvetde ona galebe çalacak bir nesne yoktur.Bir damla donarsa koskocaman kayayı çatlatır...

Buhar olursa büyük bir gemiyi yürütür.

Dünyada bunu herkes anlayamaz ve mucibince hareket edemez.

Bu mevzuda binlerce âlim kitablar karaladılar.

Tabiatı kalıba sokmağa çalışmak sanatkârların cinayetidir. Adalet ve ef'âli İlâhiye'ye karışmak da âlimlerin cinayetidir.

Madem ki içimizdedir.Bir gün onun huzurunda yüzümüzüz kızartacak bir harekette bulunmamak lâzımdır.

Allah,huzurunda utanmamak ve nefret etmeden kendimize bakmak cesaretinde bulunmak için suyu bize yardımcı verdi.Suda fiziki bir hassa vardır,ayna gibidir,her şey suya akseder.

Suyu niçin halketti.

Ve niçin sudan her şeyi halketti?

Suyun görünmesi için toprağı halketti.

Madde olarak ilk yaratılan sudur.

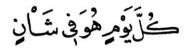
Su, durmadan buhar,hava,yağmur,kar,buz ve tekrar derece derece ve hava haline inkılâb ediyor...

Bunların biz fiziki olaylarını görür ve tetkik ederiz,değişmeyen bir kanun halinde müşahade ederiz.

Hakikî niçin böyledir. Açıklanması yasaktır.

Görünen şeyler, Allah'ın mertebe tenezzülüdür.

Görünüşler akla nazarandır.Her an değişmektedir.

Allah, her şeyin evveli, sonu, dışı ve içidir.

Allah vardı ve onunla beraber başka bir şey yoktu.

Ruh'un hastalık ve sağlığı yoktur.

Hastalık ve sağlık kelimeleri cesede aid,aklın hududları içindedir.

Hasta vücud yoktur. Hastalanmış vücud vardır.

Kirli hava yoktur.Kirletilmiş hava vardır.

Kirlenmesi bir iş görüyor demektir.

Kirli su yoktur.Kirletilmiş su vardır.

Her varlık, canlı, cansız, nebat, hayvan, haşere ve insan...

Yaşlanır , mevsimler değişir , tekrardan tazelenir.Bu hal,Hak Tealâ'nın [El BAKİ] olduğuna,diğerlerinin fani olduğuna işarettir.

Bunları , Cenabı Allah şirk olmasın [BAKİ] ismiyle doğuşu, yaşayışı ve ölümü bir hikmet üzere tertib ve irade buyurmuştur.

Nasıl ki:

Resûl tek'tir.O da Resûl-ü Ekrem'dir.

Evvel o dur.Sonu yoktur.

Ruhlarla teması onunla irade etmiştir.

Resûl-lük Ruhu muâllâlarına mahsustur.

[Nur-u M.] in tecelli yeridir.

Evvel ve Ahir'dir.Resûl-ullah...

Nebî'lik Cesedi mubareklerine Can ile birlikte Şahsı muâllâlarına kul olarak mahsustur. [Mührü nübüvvet] Hatem'ün Nebi'dir. Ahir'dir. Ruhu mubarekleri Cesed'i' mutahhar'larından ayrıldığı zaman Nebi'lik bitmiştir. Mühr'ü Nübüvvet derhal kaybolmuştur. Nebi'lik Ehli beyt ile devam eder.

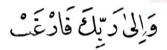
Diğer Peygamberler Nebi'dirl er . Resul değildirler.

Bundan dolayı Şeriâtleri Resûl-ü Ekrem'den sonra mülga olmuştur.

Hepsine selât-ü Selâm olsun...

Onun için, bu zamanda bir çok putlardan kurtulmak için Secde et ...

İçini Nûr-u Resûl ile yıka, Allah ile doldur. Ondan sonra yanaş..

Bu kitabı hor görme... Su.. biliyoruz deme ...

Hocanın yolu bir gün deniz kenarına düşmüş ...

Beyaz köpükler içinde kabaran su, hoşuna gitmiş. İki avucunu doldurup ağzına götürmüş. Tuzlu, içilemez olduğunu görünce, oradan uzaklaşmış...

Biraz ileride mütevazi bir çeşmeye rastlamış... Hemen çanağı doldurup kana kana içtikten sonra, denize dönerek :

- Boşuna kabarma demiş.

Su dediğin işte böyle olur...

Bu su da bir damla sudur amma...

Amması var. Hele sabret, dikkatle oku.

Susuz insan ölür.

Susuz hayvan yaşayamaz.

Susuz nebat kurur.

Susuz toprak çatlar.

Ölür, yaşayamaz. Kurur, çatlar.

Bunlar yok olmak değildir. Dikkat et...

Gaflet uçurumu buradan başlar...

Su, HAY Esmâsının muhafazası olduğu için susuz [HAY] çekilir ve cansızlık başlar.

Her şey aslına döner toprağa.. Toprak da ortadan kalktı mı su görünmez olur.

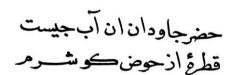
Evrende hayat biter...

Fakat su, daima baki'dir. Çekilir asıl yurduna...

Cennet'in altından ırmaklar akar...

Hazreti Hızır'ı yaşatan su nedir?

Kevser havzu'dur . Ab-1 hayat, Ondan içmiş...

Sudan yoksun toprak ne olur?

Suya gönül veren toprak ne olur?

Gül, Gülistan, bağ olur, bahçe olur. Can olur.

Türk diyarında güzel bir dede âdeti vardır. Ölürken insanın ağzına su akıtırlar.

Zem zem dökerler.

Bir âyeti kerime'de buyrulur :

«Ölüm halinde olan bir kimseye sizden daha yakınız, fakat siz göremezsiniz»

Resûl-ü Ekrem 'in buyruğu buna eklenir: Su ikram ediniz. Bu su ikram etmek şu demektir :

Hayat sudan başlamıştır. Sonucu da aynıdır . Nezaket ve hürmetin bir ifadesidir.

Bütün canlılar suya aşıktır'lar. O kadar aşıktır ki, aklın kavrayamayacağı kadar büyük olduğundan fiziyolojik, hayati bir ihtiyaç şeklinde tecelli eder.

Canlıların en az dayanabileceği susuzluktur.

Hayat suda devam eder.

Su, meyvelerde tad olur, Renk olur, Koku olur, canlılarda kan olur,

Mådenlerde billûr olur.

Buhar olur, yağmur olur, Bereket olur, feyz olur . Su, her canlıya, hayvana, nebata, imanlıya imânsıza, küfür içinde olana aynı yakınlığı ve cömertliği gösterir. Rızkında haram olana da taharet malzemesi olmaması, gizlice emrolunmuştur.

Bunda ince bir hikmet gizlidir. İnsan dinsiz olabilir. Küfür içinde olabilir fakat, aldığı rızkın haram olmaması lâzımdır.

Kâğıtla taharet alanları düşün...

Rızk başkadır. İmân başkadır.

Resûl-ü Ekrem buyurmuştur :

Haram ile beslenen vücud Cennete girmez.

Dikkat buyurun: Giremez değil, girmez.

Utanmasından dolayı girmeğe hak kazanamadık ne yüzle gideyim demektir.

Resûl-ü Ekrem diğer bir Hadisinde:

Rızkın geç kalmasından sızlanmayınız. Dünyada hiç bir kimse rızkını yemedikçe ölmez...

Amma bu rızk helâl olandır...

Rızkın bâzan geç kalması bir hikmettir.

Bu gecikmede kul imtihandadır. ER-REZZAK Esmâsını bırakıp HAY Esmâsıyla huzura çıkmak için kul ne haldedir, bu ölçülüyor.

Onun için Oruç insanın teklik tarafını takviye için tutulur. Yememek için ,değil. ..

Oruç bu surenin engin hududları içinde düşünülürse, insanın tek oluşunu ve Hak'tan bir parça olduğunu fiilen ikrardır.

Bu ince mâna altında (Gıybet, Yalan, Haram) orucu bozar. Oruç, aç durmak değildir.

Orucun hususî ufkunda Erenler'in diyarı gizlidir.

Geceleri uyumayanlar, daima kaaim olanlar, az yiyenler, oruç tutanlar, haramdan kaçanlar az çok;

Sûresinin sırrına yanaşanlardır.

Rahmetullahî aleyh hocam söylemişti. Ben küçüktüm Ramazan'dı. Uzun bir yaz günü.. Çok susamıştım. Amma kimseye susadığırnı söylemedim.

Hocam buraya gel dedi...

«Dudakların kurudu amma. Elem çekmediğini bilirim oğlum... Susuzluğa da sabret. Ecrini sonra görürsün ... Bir gün gelecek ...

Bu dereler, Pınarlar, Irmaklar çorak olacak. Çorak yerler de çöle dönecek...

Bu Ahir zamanın alametlerinden biridir unutma ... »

buyurmuştu ... Su dünya yüzünde görünen yegâne Cennet taamı' dır.

Su, insana can için verilir.

Ruh başkadır. Can başkadır.

Can emanettir. Amma kime emanet ...

Cesede.. Cesede rızık verilir.

Cesed canlanır. Can cesedde iken Ruh gelip cesede oturur.

Çünkü kendine bahşedilen Esmâların tezahür yeri cesed'dir.

Dilde tad duyulur. Halbuki bu tadı duyan Ruh'dur.

Göz görür. Halbuki gören Ruh'dur.

Kulak işitir. İşiten Ruh'dur.

Ruh, tad alma, görme, işitme merkezindeki nüvelerden tad alır. Görür. İşitir.

Bir insan konuşurken duymada sesi kulakta değil, o şahsın ağzında duyarız.

Görürüz amma, görülen şeyi ,dışarda görürüz... Koku uzaktadır burunda duyarız.

Koku can içindir. Amma Ruh onu alır. Cana bir iltifattır.

Koku dünyaya aiddir. Onun için rüyada koku yoktur. Ses, renk, tad vardır.

Resûl-ü Ekrem bir gün Medine'de [Rahmani bir nefes alıyorum] buyurmuş. [Süheyl Yemeni] nin zikrini almış...

انى له حدنفس الرحمن من قبل يمن

Yemen tarafından Rahmani bir nefes alıyorum.

Buyurmuşlardır.

Ruh'un bir kokusu vardır. Koku değildir.

Buruna öyle gelir. Her şahsın ruhunun kokusu muhtelif şekillerde tecelli eder.

Fakat bu Ruh'un kokusu değildir. Cesedin kokusudur. Cesed kokar, ter kokar, ağız kokar, nefes kokar, ayak kokar, cild kokar.

Bunlar dünyaya ait kokulardır.

Bâzı cesedler vardır. Kokmaz. Çürümez.

Cesedin kokusu, ter kokusu, fena kokular, çıkaran cesede haram rızık girmiştir.

Rızkın pisliği yoktur. Temizdir rızık..

Nasıl duran bir yemek kokarsa; haram yoldan gelen lokma da vücuddan bir koku çıkarır. Fena kokar.

Bundan başka vücuddan, burunun almadığı bir koku çıkar haramdan... İşte bu koku, elbiseyi, ayakkabıyı, vücuduna giydiği her şeyi eskitir.

Bu kokuyu alan burun da mevcuttur. Unutulmamalıdır. Bu husus Hadis ile sabittir.

Dünyada ne burunlar vardır.. Büyük burun, küçük burun, sivri burun, karga burun, sümüklü burun, nezleli burun, kırmızı burun.

Bâzı burun hastalıkları vardır. Koku alma hissini yok eder Ozena hastalığı, Bu büyük bir hikmet ve ihtarı haykırmaktadır. Aşağı yukarı tedavisi de henüz bulunamamıştır. Bir çok nazariyeler ileri sürülmektedir.

Sun'i kokular insanlardaki fena kokuları gidermek için bulunmuş ve icad edilmiştir.

Gül kokusu vardır . Binlerce çiçek ve gül cinsi vardır dünya yüzünde.. Bunlar asıl gülün sırrını gizlemek için yaratılmıştır.

Gül tohumunda, goncada, yaprağında, dalında koku yoktur. Kendisine renk geldiği zaman kokusu dışardan verilir. Ondan dolayı verilen koku gülden akseder ve etrafa yayılır.

Resûl-ü Ekrem'in mubarek vücudları gül kokardı. Amma hangi gül?... Tarif edilemez.

Gülde bir hassa daha vardır. Ses, müzik, ruhi üzüntü, neş'e güle tesir eder. Hangi mekanizma ile tesir eder bilmem. Gül hemen değişir, solar.

Onbeş sene evvel Harvard Üniversitesi profesörlerinden bir Amerika' lı bunun hakkında kitab yazmıştır.

Muhyiddin-i Arabi hazretlerinin «Risale-i Verdiyesi» vardır. Orada gülün sırrından uzun bahsedilmektedir.

İnsan kendi kokusunu alamaz.

Bağırsağındaki kokuları alamaz.

Zaten insan kendine verilen kokuyu alsa çıldırır.

Rahmetullahi aleyh hocamda devamlı bir koku vardı mubarek terleri târif edilmez bir koku çıkarırdı sorduğumuzda; siz söylüyorsunuz ben anlamıyorum derlerdi ve mubarek yüzünde tebessüm belirirdi.

Ruhaniyet-i Resûl'ün teşrif ettiği yerde de târifi mümkün olmayan mutahhar bir koku duyulur ki; Hüsnü dedenin ölümünde bu kokuyu almıştık. Bu bahis uzundur. Diğer bir kitabımızda bu husus uzun olarak anlatılmıştır. Merak edenler o kitabı okuyabilirler ...

Gül kokusu suda erimez... Sebebi vardır yağda erir. (Gül yağı) derler. Gülde yağ yoktur . O da yanlıştır.

Güllü yağdır o... Bu da tesadüf değildir.

Hak, sırrın çıkmaması için ismini öyle koydurmuştur insan oğluna...

Gül taktir edilerek gül suyu yapılır.

O da güllü sudur Ha...

Daima yüzüne sür bu gül suyunu unutma...

Bilmediğin hassaları vardır o kadar...

Sun'i koku1arı sürünmek hakiki islâm için doğru değildir. Taklittir. İnce belirsiz bir hakaret olur hakikî gül kokusuna ...

Su kimya lâboratuvarında:

Bir çok mâdeni tuzlar, mâdenler mevcuttur.

Yağmur suyunda hiç bir şey yoktur.

Måden ve diğer maddeleri topraktan alır...

Su Ruh lâboratuvarında; Mâneviyat lâboratuvarında tahlil edilir. Suyu tahlil eden suda kaybolur.

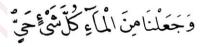
Derya damlaya değil, damla deryaya akar.

Suyu tahlil mümkün değildir.

Eline bir avuç toprak al da bak. Neler var içinde...

Sen de içindesin ...

Topraktan bu hale gelmen için su ile karışması lâzım, toprak cesedin ... Su Ruhun... geldiği geçtiği bir vasattır.

Burada [**9**] her şey sudan halk olmuştur. Amma suyu da halk eden Allahtır. Ve bu iş, Allah için kolay ve basit demektir. Suyu anlamak çok güçtür.

Allah'a kolaydır demek bile doğru değildir.

«Ol » dedi mi her şey olur. İşi târif için bu tarzda ifade ediyoruz.

Bir adamın önüne bir bardak su koymuşlar. Bu nedir diye sormuşlar. Sabaha kadar bütün gece suya bakmış düşünmüş, sabahtan bir deri üzerine şunları yazarak çekmiş gitmiş:

Ancak, suyun su olduğunu anlamış...

وبات يقدع طول الليل فكرته وفتر الماء بعدالجهد سالماء

Târif ve tavsif olunamayan noktaya gelince, sözler bir işe yaramaz olur.

Cenabı Hak suyu niçin halketti.

Ve niçin sudan hayatı başlattı.

Bunların açıklanması yasaktır. Bilmiyoruz değil söyleyemeyiz... Hocam Rahmetullah-i aleyh'in tenbihidir.

Yalnız suyu ne'den halketti. Bunu bilen yoktur. Hak bildirmemiştir.

Resûlullah efendimize sahabelerden birisi sormuş. Ya Resûl-ullah su neden halk oldu? Resûl-ü Ekrem, «bilsem bile söyleyemem. Hak bildirmemiştir.» Buyurmuşlardır.

Ruh hakkında soru1an suale de âyet-i kerîme gelmiştir. «Senden Ruh hakkında sorarlarsa onlara de ki; Ruh Allah'ın emrindedir.»

Su hakkında:

Goethe meşhur Alman mütefekkir ve şâiri bir kitabında şunları söyledikten sonra:

Das wahre ist das ganze wasser.

Hakikat bir damla suda gizlidir.

Ve Resûl-ü Ekrem Salallah-ü aleyhi vesellem için:

İnsanların büyüklüğünü ne ile ölçerlerse ölçsünler, dünyada hiç bir insan Ondan büyük olmamıştır.

Dedikten sonra: «Suyun kasesi bin altuna olsa her gün yıkanınız.» Hadisi şerîfini söylüyor.

Rus: (Matratnaya (Su anamdır)

Lâtin: Meditatio in aqua (Gaşi sudadır)

Hind: Osmanha ganjola (Sudan gelinir, sudan gidilir Allah'a)

Fars : Ab 'ı hayattır.

Arab: Cennet nîmetidir.

Türk: Su azîzdir.

Resûl:

السَّيْعَانُ وَلَلْحَيْعَانْ الْفِرَاتُ وَالنِّيلُ مِنَ انها والجنة

Allah:

مِنَالْمَاءَ كُلَّشَعُ حَيٍّ

Irmak kenarında ayaklarını yıkayan suyun kıymetini bilemez. Suyun kıymetini çölde susuzluktan dudakları çatlayandan sor...

«Cennet'in altından ırmaklar akar. » (Âyet) Susuz canlılık denilen şey yoktur . Cansızlarda bile su vardır.

«Biz her şeyi sudan halkettik» buyrulması, her şeyde canlı, cansız mâden vesairede Hâlik'in Esmâlarından bir nebze aks tecellileri mevcuttur, demektir.

Hâlik, her şeyi şekilli, sıkletli ve hacimli halketmiştir .

Gözle görülenden mikroskobik olana, atoma kadar bu haslet mevcuttur. Ve hepsinde de bir nebze su mevcuttur. Susuz hiç bir şey yoktur.

Su, yaratılanın şeklini verir. Atomlarda bile su mevcuttur. Eskiler bu suya (Mâi billûr) ismini verirlerdi.

Kristalografi denilen bir ilim şûbesi vardır.

Måden ilminde, kimyada esaslı bir bahistir.

Her maddenin zerrelerinin, kendine göre muayyen şekli ve billûrlaşması vardır.

Her şeydeki su, muayyen bir şekilde billûrlaşır.

Billûr da donmuş bir duman veya sudur. Dumanda da su mevcuttur.

Kimyada, biyolojide, mineralojide bu billûrlaşmaya «Kristalizas-yon» denir. Büyük bir teşhis vasıtasıdır.

Bu billûrlaşma hiç değişmez. Kendisine hendesi şekil yaratıldığında verilmişse bu hiç değişmez.

Cismin asıl şekli, içinden ziyanın geçmesi sür'ati, elektrik ve hararetin nakli, kimyevi hadiselerin oluşu hep bu billûrlaşmaya bağlıdır.

Seneler geçse bile bu billûrlar kaybolmaz.

Bir şeyin kuruması bu billûrların azalması veya tükenmesidir.

İnsan kanı diğer hayvanların kanından, bu zerre billûrlarının mevcudiyeti ile anlaşılır...

İnsan kanına en yakın kan köpek kanıdır.

Cisimlerin kimyevi tahlillerinde billûrlaşma büyük bir rol oynar. Bu gün bütün bu billûrlardan ziyanın geçmesiyle cisimlerin miktar ve mevcudiyeti ölçülür ve bulunur .

İnsari kanında donduğu zaman Teichmann Hâmin kristâlleri teşekkül eder.

1784 de Rene Just Hây isminde bir papaz ilk kristalografi kitabını yazmıştır.

Nasıl bu su billûrunu bir cisimden alırsanız kuruyorsa, bu zerreyi devler kadar büyütünüz. Yâni: Nili Mısır'dan, Dicle ve Fıratı Mezepotamya'dan, Seyhan ve Ceyhan'ı Adana'dan, Ganjı Hindistan'dan, Amazonu cenubi Amerika'dan kaldırınız biraz düşününüz... ne olur!

Bunu hayal etmek bile insanı yorar. Üzüntüye düşürür.

Bu üzüntü nedir?

Yaylalardan pınarları kaldırınız. Yayla yaylalıktan sıyrılır çıkar ...

Su vardır acı, zehir gibidir. Ağza konmaz.

Su vardır tatlıdır. Su vardır mâden suyu. Hepsi de yan yana çıkarlar.

Su vardır. Buz gibi soğuktur. Su vardır kaynar, elini dokunamazsın.

Bu hâl nedir? Bin türlü izahı vardır.

Fakat, izahların sonu insan aklı için bir hududu meçhule doğru gider. Halledemezsin.

Bâzı hakikatler vardır ki izah edemeyiz.

Yıllarca evvel hadiseleri geçmiş... Bunu inkâr edememişler. Bize kadar bin türlü kisveye bürünmüştür . Menkıbe ismi altinda toplanır bunlar...

Bunlara inanmayanlar inananlardan çok fazladır.

Burada bunları teker teker anlatmak istemem. Mevzuumuzun haricinde kalırlar.

Amma, merak edenler bunları mütalâa edebilirler.

Topkapı sarayı ki bugün müzedir. Orada Osmanlı İmparatorluğunun Devlet arşivi vard ır. Buna [Tomar-ı Osmanî] ismi verilir.

Bunlar 80 santim genişliği, 120 santim uzunluğu meşin ciltli, kalın kâğıt yapraklı, ciltlerin kalınlığı 35 santimden 55 santime kadar değişir.

«185» cilttir. Bunlar Padişahlar zamanındaki Devletin arşividir.

Bâzılarında da Padişahlar zamanında geçmiş ve aklın ötesine aid mühim hadiseler de kayıd ve tesbit edilmiştir.

Bunlardan Fatih'in İstanbul'u muhasara ettiği sıralarda, 7. nci tomarın ortalarında yazılıdır. Sahifelerde numara olmadığından böyle söylüyoruz.

Fatih'in ordusunda saka başı ki ismine [Derya Ali Efendi] demişlerdir. Bunun hadisesi meşhurdur.

Fatih'in ordusu [Tuzcu Mehmet Efendi] [Koyuncu Baba] gibi bir çok kerametleri zuhur etmiş, hadiseye vesile olmuş mubarek insanlarla doludur.

Türk diyarında Sebiller, çeşmeler, sarnıçlar suya verilen kıymetin tezahürleridir.

Susuz köpek hikâyesi. Her ciğeri yanana su vermekte ecir vardır. «Hadisi Şerif.»

Ecir demek [İltifat-1 İlâhiye] demektir.

Susuz bir köpeğe eliyle su içiren bir fahişeyi Cennet -i âlâ'da görüyorum. Kedisini susuzluktan öldüren saliha bir kadının Cehennem azabını görüyorum.

Bu Hadisde, suya hürmet ve hürmetsizlik vardır.

Merhamet veya merhametsizlik mes'elesi değildir.

Şefkâtin özü suya bağlıdır.

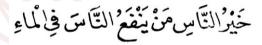
Merhamet 14 de bir Nebi'liktir buyurmuştur. Resûl-ü Ekrem bir Hadisinde .. .

Sudan yaratılmış bir canlıya su vermemek hürmetsizliktir. Bize merhamet şeklinde görünür.

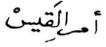
Dünya yüzme şampiyonu su içerken boğulmuştur.

Fahrettin-i Razi'nin tefsirinin ikinci cildinin mukaddimesinde yazılıdır.

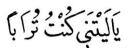
Fahrettin-i Razi ve sinek hikayesi. ..

İnsanın en hayırlısı susayana su verendir. (Hadis)

Toprağa soğuk su dökmüşler. Dudakları çatlamış, bir direğe çocuk bağlıdır. Keşke toprak olaydım, demiş...

Allah kelâmında:

Sûresinin 9, âyetinde [Biz sema'dan mubarek su indirdik. Sudan her şeye hayat verdik. Yoksa inanmıyor musunuz]... Buyurulmuştur.

Cenabı Hak, bir çok şeylerden bahsederken [Mubarek] lâfzını söyler. Bu kelimenin Arabcadan başka dilde mukabili yoktur. Kelime olarak...

Mubarek Zeytun ağacı.

Mubarek Mekke

Mubarek su

Mubarek beraet gecesi...

Mubarek kelimesiyle Hak kendi yaratıklarını tenzih ediyor. Kendi Ecel-li Âlâlarını tesbih ediyor.

Mubarek lafzını yerinde kullanmak Allah'ın yaratıklarını tesbih olur. Dikkat etmelidir.

Mubarek kelimesinin bir de gizli mânası vardır. İzah edilemez.

de bu gizlidir.

Resûl-ü Ekrem Cemaate namaz kıldırırken arka saflarda bir Sahabe, Resûl-ü Ekrem :

Dediği anda içinden, yukarıda söylenen mubarek sözleri söylemiş. Resûlullah selâm verdiği zaman, [söylediğin ne güzeldi] buyurmuştur. Onu yalnız Resûl-ü Ekrem duymuş...

Halbuki namazda emrolunan âyet ve elfazdan başka söz beşeridir, namazı bozar.

Namaz Mü'minin Ruhi mirâcı'dır . Mirâç'ta cesedi ona, Resûl'den

başka kimse refaket ettiremez. Resûl'ü taklid olur. Cebrail bile buradan öteye geçemem, yanarım demiştir...

Bu bahis uzundur. Yeri değildir. burada izah etmek... Namazda beşer kelâmı, yemek, namazı bundan dolayı bozar. Mirâçta cesedi iştirâk olur burada...

Bu sözlerimiz herkese aid değildir. İzahı uzundur. Mevzu dışına çıkarız söz uzar. Anlayanlar anlar o kadar...

İçinizden geçer, bu satırları karalayan bunları biliyor mu? Bilmesek mırıldanmayız. Azabdan korkarız. Cenabı Hak en iyi bilendir.

Burada hakiki bir Türk Müslümanın gözünü yaşartacak ve üzecek bir hâdise anlatacağım. Sizi üzdüğümden özür dilerim.

Topkapı Sarayına girerken sağda bir çeşme vardır. 3 üncü Ahmet çesmesidir.

1741 de inşa edilmiştir. Ve üzerine tarih düşürmüşlerdir:

Aç Besmele ile iç suyu

Et Sultan Han Ahmed'e dua

Bu çeşmeden senelerce su akmıştır.

Yazın karla soğutulmuş sular, şerbetler bedava verilirdi...

Cuma ve Pazartesi günleri gül şerbeti, diğer günler Demirhindi ve Nar surubu verilirdi.

Kışın yalnız Demirhindi şerbeti ve su verilirdi.

Şimdi bu çeşme de diğer bütün çeşmeler gibi kurumuştur. Bütün asaletiyle taş kesilmiştir.

Biz bunları bu hale getirmeğe savaşırken onlar, kendilerini bizden uzaklaştırdılar. Şimdi yalnız turistler resmini çekiyorlar...

Biz de kart postallara renkli olarak resimlerini çıkardık. Bakın bizim dedelerimiz ne ince ruhlu, ne hakikî insanlarmış diye onlarla övünmeğe çalışıyoruz. Fakat kendimizin ne hale geldiğini hiç düşünmüyoruz. Zira övünecek bir tarafımız kalmadı...

İnsan oğlu bu gün aya, yıldızlara gidiyor.

Boşluğa merak son haddinde... Buna mukabil, Sinek kanadı

kadar yakın olan içine, kalbıne çevrilemiyor. Bu, dünyanın sonu alâmetlerindendir.

1900 yılında İstanbul'da:

Saray, şehrin içinde konak ve evlerde:

14536 adet hamam varmış.

155 adet halk için çarşı hamamı.

15.000 suyu akar çeşme...

200 Sebil bedava içecek suyu dağıtılan 100 Ayazma.

600.000 su kuyusu.

Bu gün bunlardan eser kalmamıştır.

1975 adet Şadırvan.

2186 adet hayvan su içme yalağı.

9735 tane suyu olmayan semtlere su taşıyan Saka mevcudu varmış. Bu rakkamlar 1904 tarihinde yapılan bir sayımda tesbit edilmiştir.

Ve Bab-ı Meşihat tarafından Sâlname'de neşredilmiştir.

Terkos : Kanunî zamanında. Koca Sinan tarafından inşa edilmiştir.

Hünkâr suyu Fatih zamanında fışkırmıştır muhasara esnasında...

Hamidiye: Abdülhamid Han tarafından inşa edilmiştir.

Bu gün bunların mevcud olduğunu bilenler bile parmakla sayılacak derecededir.

Bu gün Merkezi Hükûmetimizde bile sular akmaz.

Mukayese edilmez bir hakikattir.

Bu elîm hale ağlamak bile kâfi değildir.

Hak daha iyisini bilir. O kadar...

Allah'ın her şeyi yarattığı su, üç beş ipsiz sakanın elinde oldukdan sonra su da çekilecek ...

Her taraf çöle dönecektir. Bu da sonun haberlerindendir.

Mübarek suya, dünyada beşerin yaptığı hakaret tam kemâle ermiştir. Suyu içkiye çevirdiler. Tağşiş ettiler . Süte su kattılar. Hak'da âfetini verecektir,

Zaten suyun yaptığı ince cömertliği Hak menetti.

Gusûl, abdest kalktı. Taharet kâğıtla yapılıyor. Bu da gizli bir emirdir. Bu hususlar biraz ince düşünülürse deliler bile bir derece daha çıldırırlar...

[Her şeyi vardı. Zengindi. Yalnız içinde merhamet ve vicdan ol, mayan küçük, etten bir kalbi vardı. O eti de Hotantolu bir yamyama yemek nasib oldu.]

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz her halde...

Hakikî kaynaktan gelen emirleri mantık ve akla vurmadan, dinlemeden kabul ve tatbik etmek iyidir. Tahlilden sonra huzurun kaçar, anlayamadığın olur.

«Allah rızasına vasıtasız varmak arzu, şiddet ve sevgisinden su vermede ecir vardır.»

Müjdesinin verdiği edebden dolayı yurdumuzda sebiller, çeşmeler ortaya çıkmıştır.

Bu güzel gelenek İslâm Türk diyarından fışkırmıştır.

Bu gün bu güzel haslet ve âdet bazı aylarda kırık bir testi ve naşrabaya kadar düşmüş ve daralmıştır.

Testi, Türk hasletinin ince, mânevi bir sır taşıyan bir icadıdır.

Ve topraktan yapılır...

Evlerimizde su testileri, su küpleri vardı. Şimdi yok...

Bâzı şehirlerimizde hâlâ testi ve küp yapılmaktadır.

Bir gün böyle bir testi ve küp yapılan (Güde) isminde «Pazarcık nahiyesinin Bozüyük-Bursa yolu üzerindedir» bu köyü ziyaret etmiştim. Vazife icabı.

Testiler ve küpler bana şöyle söylüyorlardı: Yanımda olduğunuz zamanlar bile şimdiki insanlar tam anlamıyla benimle değillerdir. Benden uzaktadırlar ...

Testi ve küp imalâthanesi muhtar Halil ağanındı. Bana Halil ağa gözleri yaşlı yaşlı şunları söyledi :

Efendim kırk senedir dededen kalma bu sanata devam ediyorum.

İnsanlar geldi geçti buradan... Eski manzarasını kaybetmişler. Onlardan bu gün evvelini gören ancak bir iki insan görebildim dedi

Bana bir testi hediye etmişti...

Bu gün testiyi bâzı köylerde, yaşlılar abdest almak için kullanır Küpler su için, bâzan turşu için bir de tarlalarda çalışanların içeceği su için kullanılır...

Su testisi su yolunda kırılır. Dede sözünde gizli olanlar çoktur.

Düşünürsen ...

Evinizde küçük te olsa bir testi bulundurun.

Ne demek istediğimi anlarsınız bana dua edersiniz ...

Su, yağmur halinde yağar. Kayaya çarpar bin pare olur. Kaya suyu kabul etmez.

Toplanır sel olur. Felâket olur. Kayanın istidadsızlığından bu felâket husule gelir.

Yağmur yağar. Toprağa düşer. Toprak suyu emer. İstidadına göre yağmur feyz olur, bereket olur. Bir damla su bir şey ifade etmez. Kaya kovuğuna girer donarsa kayayı çatlatır. Buhar olursa bir gemiyi yürütür.

Yer yüzünde sudan mülâyim ve her bulunduğu yere intibak edebilen bir şey yoktur. Bununla beraber sertlik ve kuvvette ona galebe çalacak bir nesne yoktur.

Dünyada bunu herkes anlayamaz. Ve mucibince hareket edemez.

Su, bin şekilde tecelli eder.

Meyvelere tad olur.

Nebatlarda renk olur.

Vücudda kan olur.

Buhar olur, yağmur olur, bereket olur, feyz olur.

Kalıptan kalıba girer, girdiği yerin şeklini alır.

Ona yaraşacak şekilde tecelli eder.

Bu tecelliler yekdeğerine o kadar bitişiktir ki tekerrür gibi görünürler. Halbuki daima yenidir. Tekerrür olsa acz olur. Tecellide tekerrür yoktur. Nehirden akan su, gözeden çıkan su, daima aynıdır amma başka ve yenisidir.

Buhar, Bulut, Yağmur, Kar, Nehir, Deniz, tekrar buhar. Bu iki hattı fasıl arasında [Bulut, yağmur, nehir] insandır. Aradan çı-

karsan hepsi bir derya olur. Zaten insanlar namütenahi ilâhi deryadan bir damladır. Deryaya karıştımı hepsi bir olur.

Bunu hisseden Hallaç [Enel Hak] demiş boynunu vurmuşlar ... Cesedini yaktılar, küllerini Dicle nehrine, döktüler. Küllerde su zerresi bulunduğundan bu su Dicleye karıştığı için o gece Dicle yükselmeğe başladı... Çünkü o su zerrelerinde büyük Ruh'un zerreleri vardı.

Nuh tufanında çıkan emrin aynı çıkarak Bağdat bundan kurtuldu . Yâni [su, sana emrolunan hududu aşma] emri

Derisi yüzülen [Nesimi] Ben postu kurtardım onlar düşünsünler diye haykırmış, postunu sırtına alarak Bağdad'tan çıkmıştır.

Postu sırta almak, vücuttan ayrılan parçadaki su zerresini hor görmedi. Eğer postu elinden alsalardı o zaman müthiş bir âfet gelirdi ...

Azizim suya seyre bak... Mânaları anla...

Aklın ermediği yerde tâzim ile sükut et.

Dünya bir varmış. bir yokmuş hikâyesidir.

Kısa bir duraklama, yağmur, kar, nehir, tekrar deryaya gidilecek... Temiz geldiğin gibi temiz gitmeğe gayret et. İşte insanlık ...

Onun için Dedelerimiz [su kadar aziz ol] diye dua ederlerdi...

Bu, Azizliği kaybetme demektir. Sonradan aziz olacak değilsin... Zaten insan azizdir.

Adem olmak bakımından... Melekler ondan secde ettiler. İnsan başkadır. Adem başkadır...

İnsan kelimesi Arabca'dır. Meselâ: İnsan, hayvan, nebat deriz. Bu kelimeler Allah'ın yaratıklarının cinsleridir.

Âdem kelimesi Süryanicedir . [Adamas] dan kök alır . Âdem'in Ruhi hamulesinin ismidir.

«Ben insanı topraktan halk ettim. Sonra ona Ruh nefhettim. Secde etmelerini meleklere emrettim bu secde benim nefhettiğim Ruh'a tânzim secdesidir. İbadet secdesi değildir.» ...

Dikkat edilir, bilinirse, sabah namazı kulluk namazı değildir.

Şükür namazıdır. Öğleye kadar kılınır ve kaza değildir.Kulluk namazları kaza edilir vakit geçerse. Halbuki güneş doğmadan sabah namazı vakti geçer... Bundan sonra öğleye kadar kaza olarak kılınması iktiza ederdi.

Âdem, Cennet'ten çıktığı zaman (Ya Rabbi ben nefsime zûlmettim) dedi. Bu işi, suçu Ruh'a yâni Allah'ın emrinden olana isnad etmedi.

Ve affedildi. Burası çok ince bir noktadır.

Onun için Ahiret âlemi Ruh âlemidir. Cesed âlemi değildir.

Şeytan Ruh'a musallat olamaz. Allah'a isyan olur. Dikkat buy-rula:

Abdestli insana şeytan yanaşmaz. Öyle emir almıştır. Nefse musallat olur. Nefis cesede bağlıdır. Bunları ayırmak için de akıl vardır. Akıl, insanlara doğru, yanlış terazisi olarak verilmiştir. Ruh'-un yeri olan cesed, topraktan halk olundu.

İnsan cesedine, sudan geçen Hay ve Ruh girdi mi onun hürmetine ona Âdem ismi verilmiştir.

الانسان سرى وانه سره

İnsan, benim sırrımdır. Hünerimdir. Ben de onun sırrıyım. Beni bu cesedle bilemez. Fakat Ruhu beni bilir. İşte bunu sezen ve bilinemeyen, anlaşılamayan gayba inanan Mü'mindir.

Ben Âdem'in sırrıyım demiyor, Hadisi kudsi'de.

Âdem, Ruhî hamulenin İlâhi Esmâların (El Bâtın) olanlarının ismidir. Gül tohumu henüz gül değildir.

Ben insanı kendi suretimde yarattım. Âdemiyet hamulesi, Esmâların (el zahir) olmasıyla birleştikleri zaman, âdemiyet hamulesinin tezahürleri için bir şekil aldılar. O da insan şekli, sûretidir. Esmâların tezahür yeri olduğundan ben insanı kendi sûretimde yarattım. Buyrulmuştur. Bir Hadisi kudside...

Âdemiyet ve Ruh hamulesi için haber yoktur.

(Sorarlarsa de ki : Ruh Allah'ımın emrindendir.)

O kadar... Âdem, insaniyet mertebesine inmek için Cennet'ten

çıkarılıyor. Cennet'ten çıkmasının sebebi, Âdemiyet ile insaniyet arasına nefis giriyor...

Elma hikâyeleri ve Şeytan... Tekrar Âdemiyete çıkmak için de namaz ernrolunuyor. Miraca huruç için. Âyet'i kerimede Resûl-ü Ekrem Kudüs'e kadar âbid olarak teşrif ediyor. Oradan öteye Âdemiyet hamulesiyle teşrif ettiriliyor.

Âdemiyet ile insaniyet, dünyada yalnızlığı nefs idrâk edip anlarsa:

Sûrei şerifesini bilmeden ve zikrini fiili olarak yapmış olur ...

Böyle idrâk edip emirlere inkiyad eden kulluğunu takviye eder. Âdemiyete hürmet ederek Ayetullah ile vaad buyurulan Cemal'e, saadeti ebediyeye namzet olur. Kendisine muvakkat verilen emanete tazîm ve hürmet etmiş olur.

Bu bahis uzundur. Başka bir kitapta uzun uzun anlatılacaktır ...

Sudan ayrılmayalım hele...

Kudreti İlâhiye'den [HAY] sudan geçti, muayyen bir hududa kadar tenezzül etti ve toprağa karışarak muhtelif İlahi Esmâlarla toprak süslendi; bir kısmı toprakta kaldı. Birkısmı da emirle madde halinde toplan, emriyle toplandı. İnsan şekli teşekkül etti.

Toprak, Esmâların bir kısmına katalizör oldu. Tecellilerin devamı ve bin bir türlü oluşu bakımından ...

Burada Adül Esmâsı rôl oynayarak her şey sıkletli, hacimli, ölçülü [zevceyn] çift vücud buldular.

Bu gün atom ilmi mütalâa edilecek olursa her şeyin atom ve molekülleri, elektronları muayyen aded ve muayyen bir intizam içinde hareket ve tecelli halindedir.

Yoruldunuz. Şimdi bir bardak su içelim ve tekrar okumaya başlayınız ...

Su, renksiz, kokusuz, tadsız, normal sıcaklıkta mayi bir cisimdir diye târif edilir...

Rengi vardır renk kadrosuna girmez.

Kokusu vardır burun almaz.

Tadı vardır dil hissetmez.

Rengi, kokusu tadı... Bunları gören, alan, duyan maddi uzuv vücud organları, göz, burun, dil insaniyet cihazları ile, bunları anlayan Âdemiyet hamulesi arasında gizlenmiştir.

Su: İki hacim [Hidrojen] bir hacim [Oksijen] den teşekkül etmiştir. Bu gazlara ayrıldığında cismi, maddesi kaybolur su görünmez olur.

Hidroien «Müvellid'ül mâ» suyu doğuran manasınadır. Oksijen «Müvellid'ül humuza» yanmayı doğuran mânasınadır. Hidrojen yanıcıdır. Oksijen yakıcıdır

Bunlarsız hayat yoktur. Tecelli yoktur.

Suda ve havada hep bu caridir.

Bunlar ayrılırlar görünmez gaz olurlar.

Birleşirler görünür su olurlar...

Havadan canlılar oksijen alır. Sudakiler sudan alırlar. Su sıfır derecede donar, yüz derecede kaynar. Daha fazla hararette buhar olur. Havanın sıcaklık, soğukluk derecesine göre su bazan katı, bazan mayi, bazan buhar halinde görünür.

Yer yüzünün 3/4 su ile kaplıdır.. Karalar 1/4 nisbetindedir.

Su, görünmezken havada buhar, görünmeğe başlarken bulud, yağmur, kar, dolu, deniz, göl, ırmak, kaynak halinde ortaya çıkar...

Su, dünyamızın çevresinde gaz halinde bulunur hava ismini alır.

Sıcak suda bir çok cisimler çabuk erir.

Soğuk suda gazlar daha çabuk erir.

Bazı cisim1er de suda erimezler. Ya az miktarda erirler veyahut hiç erimezler. Ne sıcak suda·, nede soğuk suda... Sıcak suda canlı yaşayamaz.

Vücudun 2/3 si sudur.

Bir limon gibi insanı sıksanız 50 litre su çıkar.

Su vücuda girdiği zaman değişmez, sarf edilen tekrar çıkar. Değişmeden ...

Salye, ter, idrar, hılt, gözynşı şeklinde çıkar... Canlıların en az dayanabileceği susuzluktur. Nebat, hayvan, insan hepsi bu kadro içindedir. Balıklar hele hiç dayanamazlar.

Dünyada susuz bir şey yoktur. Susuz oldu mu yok olur.

Nebat, hayvan, maden her şeyde su vardır. Evvelce bahsettik bundan. Yalnız ne hikmettir. Kurumuş kemikte su yoktur. Neden?

Bunu bilen vardır , cevap verir ama.. . Açıklanmaz. Bir faidesi yoktur. Merak etme, düşünme o kadar... Burada büyük bir kudret, bir hikmet gizlidir...

Susuz insan ölür.

Susuz hayvan yaşayamaz.

Susuz nebat kurur.

Susuz toprak çatlar.

Hayat suda devam eder. Su HAY Esmâsının muhafazası olduğu için susuz Hay çekilir ve cansızlık başlar... «Her şey aslına döner » toprağa... Toprakta ortadan kalktı mı su görünmez olur. Evrende hayat biter... Kıyamet. ..

İnsan organizmasındaki su âdi su değildir . Deniz suyudur. Karada gezeriz içimizde deniz suyu taşırız. Kan tuzludur.

Gözyaşı tuzludur. Mide suyu tuzludur.

İdrar tuzludur ve en çok tuz idrarda vardır. Bunlar buhar olursa geriye tuz kalır...

İnsan vücudunda:

% 80 Tuz Sodyum - Sûlfat. klorid,

% 4 Kalsiyum - Karbonat,

% 4 Potasyum - Nitrat,

% 2 Mağnezyum - sulfat

Hidrojen sûlfat

Deniz suyunda % 10 Manganez vardır.

Organizmadaki mayi soğuk değildir. Yâni kan ve diğer sulu kısımlar... Kan sıcaklığı normalde 40 derecedir. Tuzsuz insan yaşayamaz. Fazla tuz da hayatı durdurur.

Deniz suyu tuzludur dedik. Güç donar.

Donarsa buzu tuzsuz olur niçin...

Denizde bir balık vardır tuz içindedir. Fakat, onu tuzsuz yiyemezsin ... Bu hâl büyük bir hikmetin ifadesidir. Düşünmek gerek ...

Normal denizde % 4 nisbetinde tuz vardır. Bu tuzluluk içinda nebat hayvan yaşar.

Balığın vücudunun terkibinde tuz yok gibidir.

Tuz içinde yaşar amma ...

Onun için balık sudan çıktı mı çabuk kokar. Tatlı su balığında, vücut terkibinde tuz vardır. Bu çok tuhaftır amma, sebebi vardır.

Havada tuz yoktur. İnsan vücudunun terkibinde tuz vardır. Adeta damarlarda , hücrelerde , deniz suyu taşıyoruz. Bu târif edilen haller bir biri içine okadar girmiştir ki, düşünülmesi bile mutad olmamıştır.

Bunları birbirinden ayırırsan, canlılığın «Şimik» kimyevi olarak sırrı ortaya çıkar...

Bir an sizinle Lût denizine gidelim ...

Bir kimyager gibi basit bir tetkik yapalım ...

Ortalama litresin de 35 gram tuz vardır. Üst tabakalarında litrede 227 -275 gram tuz bulunur.

Daha derinlere inersek:

Potasyum klorid

Sodyum

Magnezyum

Kalsiyum

Magnezyum bromid

bulunur. Bazı yerlerinde litrede 327 gram tuza tesadüf edilir...

Gölün tamamının % 20 nisbetinde tuzlu olduğunu söylerler...

Tuzun fazlalığından Lût denizinde mikroskobik bile canlı mahluk, nebat yoktur.

İçine hayvan, insan düşse batmaz. Suyun kesafetinden dolayı. Dünya yüzünde Lût denizi gibi bir tane daha yoktur.

Bu denizin teşekkülü hakkında Semavi kitablarda bildirildiğine göre, Lût kavmi mahvolduktan sonra teşekkül etmiştir.

Organizmadaki kimyasal, fizyolojik sabit nizamın mevcudiyeti Allah'ın kudretinin küçük bir tezahürüdür.

Bu nizam bâzan bozulur. Kan terkibinde bulunan mâdeni ve uzvi maddelerde azalma veya çoğalma olur. Bunlar hastalıklarda görülür.

Bir gurub hastalık, mikropların tesiriyle, diğer bir gurub gıdanın değişmesiyle, başka bir gurub Ruhi bir etki ile husûl bulur.

Bunların böyle oluşundaki İlâhi murad, insanın fani olacağının delili ve hatta isbatıdır.

Bu nizamı bozacak mikropların sayısı muhtelif ve binlercedir.

Organizmaya giriş yolları, organizmada yerleşme uzuvları hep ayrı ayrıdır.

Bir cins mikroplar da araya bir vasıtaya lüzum gösterirler. Nefes borusundan, ciltten, mideden, yiyeceklerden, sudan araya giren parazit, böcek, haşere vasıtasıyledir. Bunlarda büyük hikmetler gizlidir.

Allah'a ibadet ecir almak için değildir. Cenabı Hakkın varlığı için ibadet edilir.

Ecir almak için yapılan ibadette nefsin hazzı bulunduğundan riya olur. Çok tehlikelidir.

Göz yaşı vardır gözyaşı : Merhamette Allah ile yarışa çıkmamak için gözyaşı gelir.

İnsanda gözyaşının bulunması bir hikmettir. Bir merhamettir ve gizlidir. Onun için kahkaha menedilmiştir. Tebessüm serbesttir.

Ağlama yalnız insanlara mahsutur. Düşünme ve duyguyu öğ-

renen ağlar. Çocuk ağlamaz. Bağırır. Ağlama konuşma ile alâkalıdır ..

Gözyaşı, merhamet, şefkat lisanıdır. Fizyolojik sahadan mantık sahasına uzanan bir reflekstir.

Allah, insana ağlamasını öğretmiştir. Ağlamak ibadettir. Ağlamak dikkat buyurun:

Hakka karşı tevazû göstermenin şiddet halidir.

Gözyaşı, ağlamak, bir histen diğerine geçerken gözyaşı gelir. Gözyaşı sinir gerginliği değildir.

En kederli hallerde ağlayamayız. Ancak kederden sükûnete geçerken gözyaşı akar.

Saf bir saadet anında ağlayamayız. Duyduğumuz sevince biraz keder katılınca kendimizi tutamayız. Güzellik te ağlatır. Sinirlerimiz gerginken kırıklığımızı içimize atmış olduğumuz zamanlarda, bir şeref, bir manzara, bir camiin ihtişamı bizi ağlatır. Burada kederden rahatlığa geçiş vardır. Korku, kırgınlık, keder ancak gözyaşları ile sükûn bulur iyileşir.

Ağlamak tıbben faydalıdır. Bu faide hem Ruh'a, hem ccsededir.

Bir de Allah sevgisinden gelen gözyaşları vardır . O yaşın kıymetini herkes bilemez.

Cenabı Hak, gözyaşını çok sever. Niçin? Allahı tesbih vardır. Gözyaşı geldiği zaman insan kul olduğunu itiraf etmiş olur. Ahadiyeti tesbih vardır. Bütün Esmâlara hürmet vardır. Ben size şah damarınızdan daha yakınım. (ER- Rahim) damlayan gözyaşıdır. Çirkin bile ağlarken güzelleşir.

Ağlamada: EL-Bedi, ER-Rezzak, Settar, Rahim, Rahman esmâları tecelli eder. Gizlilik vardır. Şefkat vardır, Merhamet vardır.

Avusturya'lı doktor Alfred Adler, «Frauen» Kadınlar isimli kitabında:

Gözyaşında Lyzozyme denilen zehirli bir madde bulmuştur.

Gözyaşı davet eden hallerde bu madde, o ruhi halin tekevvününde vücudun dışarı atmak istediği bir artıktır. Bu madde kanda kalırsa mideyi tahriş eder. Bronşları etkiler. Ağlayan insan gıcık duyarak öksürür. Bu, madde vücudda kalırsa mide ülseri yapar. Onun için sıkıntılı ruhi zamanlarda ağlamak, vücudda husule gelen bu maddeyi dışarı atmak içindir.

Doktor Alfred Adler, yirmi sene Pasifik adalarında kalmış. Erkeklerden ziyade kadınlarda ülser görmüştür. Erkeklerde tesadüf etmemiştir.

Normalde kadınlarda ülser enderdir. Ağladıklarından.

Erkekler sıkıntılı hallerde ağlamazlar. Sinirlenirler. Erkeklerde ülsere çok tesadüf olunur.

Halbuki Pasifik adalarında erkekler çok ağlarlarmış. Bu adada ağlamak ayıp değildir. Diğer milletlerde ağlamak erkek için ayıptır.

Ağlayan bir çocuğa bile sen erkek değil misin ayıptır. Ne ağlıyorsun, sen kız mısın diye tekdir, bir formül haline gelmiştir.

Bu adalarda kadınlar ağlamadıklarından ülsere çok tesadüf edilir diye doktor Adler kitabında uzun uzadıya tecrübeleriyle izah etmektedir.

Göz yaşı ile ruhun bir alâkası vardır.

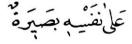
Üzüntülerde gözlerimizden yaş gelir. Bunun sebebi henüz anlaşılamamıştır. Gülmede gözden yaş gelmesinin sebebi de meçhûldür .

Cenabı Hak, göz yaşını çok sever dedik...

Göz yaşı hakkında daha fazla malumat vermeyeceğiz. Gözyaşı ismindeki kitabımızda bütün bilinen ve bilinmeyen tarafları ile izah edilmiştir. Oraya müracaat edilebilir...

Fena ve çirkin insan yoktur. Kendisindeki azizliği ortaya çıkaramamıştır da ondan fena ve çirkin isimlerini almıştır.

Su, toprak taharet malzemesidir. «Maddi taraftan»

Su mikrop öldürmez. Kaynarsa, ateşin yapacağı işe iştirak eder. Amma, buhar olur uçar gider. Temizleyicidir. Ateş mikrop öldürür. Ateş uçmaz, söner. Bu lakırdıları düşünmek lâzımdır. Sudaki oksijen yakıcıdır. Hidrojen yanıcıdır. Ateşi bir birinden ayrılarak husule getirirler. Ayrılırlar görünmez buhar, gaz olurlar. Birleşirler görünürler su olurlar.

Ateş, [Cehennem] mânevi taraftan Nefsil levvame...

Su ve toprağın temizlik malzemesi olması, Beşerin su ve topraktan yaratıldığındandır. Kendi kendini temizlemek insanın elinde bulunduğundandır. Kendi malzemesiyle kendini temizlemek ...

ALÂ NEFS-İHİ BASIRETİN

Okuyucularıma Dedemden selâm olsun. Su kadar aziz olun...

Sudan halkolduk. Hakkın suyu seçmesi, aziz nimet olarak yarattığındandır. Biz, her şeyi sudan halk ettik. Buyuruluyor ya... O halde kendini aziz bilmen lâzımdır... Kirletme kendini...

Yıkanmak, bunu fiili zikirdir.

Onun için (Suyun kâsesi hin altuna olsa her gün yıkanınız.) Resûl buyruğu bu kıymeti anlatıyor.

Güzelliğin en ince, en mükemmel, en beliğ ifadesi su ile söylenir . (Bir içim su) denir...

Suyu kirle temezsin. kiri temizler o mubarek ...

(Pis su) diye hitap etme. Kullanılmaz haldedir. Söyle... Pis Kelimesini kullanma. «kirli su» demek bir kiri temizlemiştir. O, kirin bütün vebalini üzerine almış seni kurtarmıştır.

Rahmeti getirmiş. Settar ile gizlenmiş, kirini götürdüğü şey için istiğfar getiriyor O su...

İstiğfarı neticesi o, tekrar kiri bırakır buhar olur. Tekrar yaptığı işi bildirmek, haber vermek için gider.

Vazifesine devam etmek üzere tekrar iner canlılar âlemine... yağmur halinde...

Su, adeta bütün mekânda bulunan canlı, cansız, dünya yüzünde ne varsa gözle görülür, görünmez, el ile tutulur, tutulmaz hepsiyle karışmış, sarmaş dolaş olmuştur.

Bu kaynaşmada şekilden şekile, renkten renge, taddan tada, kokudan kokuya bürünür.

Süte hiyle ile su katmak, sütteki suya hakaret olur. [Sütte süt muvazenesine] ondan bu iş yasaktır.

Yasak olmasının sebebi yine süte su katanı korumak içindir. Kendine hürmetsizliği tamir içindir. Zûlüm için değil... Burada bu cümleleri çok düşünün; anlaşılması güçtür. Amma, başka türlü kelimelerle ifade edilemiyor. Canlılara su lâzımdır.

Canlı demek ne demektir? Ruh başkadır. Can başkadır. Ayrı ayrı varlıklar ve olaylardır. Can fizyolojik bir olaydır.

Hücrenin hareketini sağlar. Ruh ise, fikir, duygu, irade hayatı demektir. En basit ifade ile...

Ruhlar ölmez ve yok olmaz. Amma Canlar ölür. Ve yok olur.

Ahirette, işte bu yok olan Canlar tekrar dirilecek. Ruhlar da bu ,dirilen canlarla cesedde birleşeceklerdir. Ölüm, canın bitmesidir.

Rızık, cana Ruh hatırı için verilmiştir. Rızk bitmeden can çıkmaz. Rızk bitti mi ruhu kabz Meleği Ruha iltifat için, Ona refakat için teşrif eder. Bu hadiseden Ruh çekinip korktuğu için iltifat olsun diye ölüm zamanını yâni canın sona ermesini Cenabı Hak kulundan gizlemiştir. Bu Hadis-i Kudsi'dir.

Hastalıklar daima cana aid bozukluklardır.

Son nefeste:

لَا إِلَّهُ أَكَّالُهُ فَي

dernek Ruhun Can ile ve Canın Ruh ile helâllaşmasıdır.

Ruh'a arız olan ve Ruh hastalığı dediğimiz haller tereddüd, vesvese, kötü şeylere doğru giden ve bu ruhu fena yollarda bilmeden kullanan kullarda görülen Cinni olaylardır.

Hastalıklarda mikropları vesile buyurmuştur Hak...

Havada gözle görülemeyecek kadar küçük zerreler olmasaydı insanlar 1000 sene yaşardı. (Hadis-i Şerif) Canın da hastalanmasının hikmetini izah etmektedir. Deva ve ilâçlar da bu rabıtayı muhafaza için halkedilmiştir.

Canlılara su lâzımdır dedik. Bu tıbbi, fenni bir bilgidir. Canlı susar. Su ister. Nebât, hayvan, toprak... Susamak tıbben izah edilmiştir. İhtiyaç bakımından... Acıkırız, bu da bütün duygularımız için de böyledir.

Amma, niçin susarız bunu herkes bilmez. Sebebi bir âyet ile bildirilmiştir. Ben söylemem ...

Amma o âyeti okuyanlar ve manasını bilenlerin bile milyonda biri farkındadır. Bilenler de söylemez...

Bu da bir Edeb meselesidir. Bu satırları okuyanlar da, biz de öğrensek diye merak ederler. Merak etmede bir fayda yoktur. Rahatın, düzenin bozulur. Tahammülsüzlük içinde perişan olabilirsin. Onun için yeteneğin kadar düşün o kadar... Yeter...

Saka başı bile bunu öğrenmek için uğraşmaz. Balıklar bunu bilselerdi hep karaya çıkarlardı.

Cinler sudan geçmezler bu, (kudretleri yoktur) demek değildir. Geçmemeleri emrolunmuştur. Emre itaatleri dışında helâk olurlar. Ondan geçmezler...

Tahammülsüzlük bir nevi mecburi edeb hikâyesidir.

Tahammül ve Sabırda hayır ve itaat gizlidir.

Burada zûlüm yoktur. Allah, tahammülün dışında maddi ve ruhi yük teklif etmez... Âyeti, nefsin tahammül edeceğinden fazla yük vermez. Buradaki (Nefs) hangi nefs'tir. Onu hele senelerce düşün de bul bakalım. ..

Ayeti kerimesindeki Nefs... Bu lafı yabana atma... Bulur anlarsan... Velî olursun... Bu söz, Allah hakkı için doğrudur. Şüphe etme sakın ha...

Bu âyeti de düşün. Tefsir ettir ehline... Öğrenmeğe çalış...

Cesedden kurtulan, niçinlerin niçin târif olunamayacağını anlamağa muktedir olur.

İnsan havada yaşar. Nebat toprakta, Balık suda...

Havasızlıktan insan ölür: Topraktan ayrılan nebat kurur. Sudan çıkan balık ölür...

Fezada hava yoktur. Niçinlerin, niçinlerin, niçinlerin; niçini fezadaki bu havasızlıkta gizlidir.

Dipsizliğin dibini bulmak sevdasında olanlar, bir karış mesafede olan aya gittiler... Işık yılları ile ölçülemeyen mesafede milyonlarca yıldız ve ay'lar var... Bir saniyelik zafer kazandılar güya... Kavanozdaki balık kendini Deryada zanneder. Bunlar da böyle...

Allah diyen, Peygambere bağlı olan kalb, ışığa gem vurur da binerler. Namaz Miraç'tır... Namazda olan, yerden göğe çıkmaz gök, ten yere iner.

Aya gitmek, Hâşa Allah'a dil çıkarır gibi küstah bir yarıştır. Şuna benzer; bu davranış amma düşün...

Fareler gece hırsızlık yaparlar. Çok zekidir1er. Pireler gece iş görürler.

Sivri sinek karanlıkta iş görür.

Kara sinek gündüz.

Pirelerin Veba hastalığı mikrobunu nakil işi, bir hikmete tabidir.

Hırsızlık toplumu yıkar.

Pireler, doğru dürüst, hayır sever ruhlu olanlara konmaz, gitmez...

Sivri sinekler ısırmaz. Nedir bilinmez... Bilinir, söylense sebebi gülünç gelir insan mantığına. Fakat mantık gülünç olur da ondan... Bunlar aklın ötesindeki mes'elelerdendir. Tahta kuruları gece çıkar.

Bâzı vücudlara bir şey yapmaz.

Hayatınız sizin değildir. Kâinat ahenginin bir parçacığıdır.

Ölüm, fazilet imtihanıdır. Seni senden almaktır...

En sağlam ağaçlar bir gün devrilirler. Ordular her zaman galip gelemezler. Akibeti hakkında kimse bir şey bilmeyecektir. Bilmeğe muktedir olunan şey, insanların İlâhi bir kanun ile idare edildiğidir ...

Kâmil insan yürümeden erişir. Görmeden bilir... Hareket etmeden bitirir...

Çünki gayba inananların halkasına girmiştir.

Yakutu, inciyi eziniz. Hırsızlık kalmayacaktır.

Mukaveleleri yakın, mühürlerini kırın, insanlar sade ve mütevazı olacaklardır.

Ölçü ve ağırlıkları kaldırınız. Mücadele ve münazaa kalmıyacaktır.

Onun için:

Aza kanaat et. Kötü huylu olma. Her şeye merhamet gözü ile bak. İyilik yap... Güler yüzlü ol. Dünya kimseye kalmamış ve kalmayacaktır. Resûl-u Ekrem'e inen ayeti oku.

[Ey Habibim herkes öleceksen de öleceksin] ...

İnkârda hüsran vardır. İnanmada ise, huzur. Unutma... Himmet almağa çalış...

Bir kusurdan dolayı özür dileyeni affetmek, (Af) değildir. O kusurdan hiç incinmeyen ve hiddet etmeyenin durumu, bu hareketi af'dır.

Kusur ve hataları, tecavüzleri, haksızlıklara mâruz kalıp onlardan incinmeyen ve onları hoş görmek de (Af) değildir. Onları, tabii, olmamış gibi (Sağır ve kör) gibi olarak karşılayanın durumu hakiki (Af) dır. Bu lâflarla birşey ifade etmek istiyoruz. Anlamanızı rica ederiz.

Yazın sağnak halinde yağan yağmura arabcada Hellâbe veyahud hellâb denir. Resûl-ü Ekrem kendilerini bu yağmura arzederlerdi. Yağmurun getirdiği feyzden faydalanırlardı. Yağmurun Allah ile ilgisi yenidir. Yağmurun Allah,a daha yakın olması dolayısıyla insanların en faziletilisi olan Resûl-ü Ekrem'i yağmur teshir etmiştir. Yağmurun risalet aracılığı suyun risaletidir.

Yâni su, Allah'ın Hay Esmâsının tahammül hududuna girmesi için bir nevi risalet vazifesi görüyor.

Çünkü canlı olan her şey sudan halkolmuştur.

وَجَعَلْنَامِنَ الْمَاءِكُلَّ شَيْعَ حَيِّ

Buluttan, her şeyin yaratıldığı su, tekrar husule geliyor.

Dikkat buyurun:

Her şey halk olur gider ve tekrar yeniden halk olur. Bu o kadar ani olur ki biz bunu devamlı zannederiz. Bir elektrik ampülünün saniyede 60 defa yanıp sönmesi bize ceryanın devamlı olduğu hissini verir. Biz öyle zannederiz.

Suyun, zerre zerre ışık... Zerre zerre hayat kımıldar içinde...

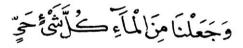
Suyun içinde görünmez bir kaynama vardır. Altında görünmez bir sesizlik gizlidir.

Suda, ak sıcaklık, ıssız yalnızlık, sesiz güvenlik vardır.Suya giren beden, suda bunları duyar ve kendini unutur...

[Aksıcaklık, ıssız yalnızlık, sessiz güvenlik] bu lâfları günlerce düşünün; içinde bir şey gizlidir. Bir şeyler mırıldanmak istiyoruz... . O kadar...

Buyurun suyun en derin, en mahrem yerine inelim:

Orada şu kaynar, şu görünür:

Her şey sudan halk oldu...

Evet, bu âyet-i kerimede [${\bf 9}$] harfi yokmu işte her şey burada gizlidir.

Kur'an-ı Kerim'de [**9**] harfi çoktur. Bu bir sırdır..

Bu, kudretin tahammül hududuna girmesi için su araya girmiş ve Risalet a1mıştır. (Vahî) yi, nasıl Resul-ü Ekrem'de insan tahammül hududuna iniyorsa. Onun gibi...

Suda, ilâhi kudret HAY gizlidir.

Su ateş söndürür.

Su temizdir.

Su temizlevicidir.

Susuz canlılık yoktur.

Susuz hava yoktur.

Susuz huzura bile durulamaz.

Su olmadığı yerde, toprak temizlik için kullanılır. Toprak olmasaydı su görünmezdi.

Nerede toplanıp görüncek ...

Bâtın zahir olmayacaktı.

Su olmasaydı Cennet bile halk olmazdı.

Cennetin altından ırmaklar akar...

Şol Cennet'in ırmakları akar Allah deyu deyu ...

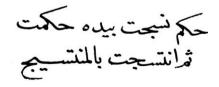
Sözü söylenemezdi.

Ateş, sıcaklık, suyun kıymetini bildirmek için halk olundu. Soğuk olmasaydı sıcaklık ve ateşin niçin yaratıldığı hikmeti anlaşılamazdı.

Resûller, sıcak iklimlerde teşrif etmişlerdir.

Suyun kıymetini anlatmak, sıcağın sebebi hikmetini bildirmek içindir. Başka sebep arama... Yoktur. Zaten bulamazsın. Kendini örselemiş olursun, aklı zorlar, mantığı çamura sokarsın...

Bâtın ile Zahir bir birine dokunmuştur. Örülmüştür. Bu hikmette...

Su ile toprak ondan sarmaş dolaş oldu...

Görünmeyen ilâhi lem'anın, Ruhun menevişlerini, gizli hazineyi zahir etmek için...

Su gizlenir buhar olur.

Buhar gizlenir su olur.

Bu arada hava olur ciğerlere dolar, canlılara girer. Su il toprağın kucaklaşmasını devam ettirir.

Hayat bu.. Canlılık bu işte...

Balık da topraktır. Suda yaşar.

Sudan hava alır. İnsan, hayvan da topraktır. Havada yaşar. Havadan su alır. Yerlerini değiştiremezler...

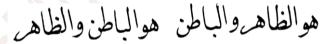
Biz insanlar söyleriz : O mahiler ki derya içredir. Deryayı bilmezler. Balıklar konuşurlar : O insanlar ki hava içredir. Havayı bilmezler ...

Burada [bilmek] kâdir ve kıymet bilmek değildir.

Balıklar konuşur mu diyeceksiniz ...

Konuşur şüphe etme. Nebatat, Hayvanat, böcekler, her şey konuşur ve bilirler... Yunus balığı, papağan bu sırrın milyonda birini ifşa etmişlerdir.

Balık sudan çıkarsa zahiri bâtın olur. Ölür. İnsan suya girerse zahiri bâtın olur ölür.

Hızır İlyas muamması işte budur...

Hızır toprakta, İlyas sularda, deryalarda ...

Bu, «Kudret muvazenesinin»

âyetinin devamlı tefsircileridir...

Bu âyetin bildirilmesi her an sudan [Hay] yın devamlı tecellisi, olduğunu bildirmektir.

Hızır'ın duasını ara sıra değil daima oku:

Bu duada büyük mânevi bir sır gizlidir.

Onu da ehlini bul ondan öğren .. .

Sııyu çok karıştırmağa gelmez...

Suya Hakkın emri vardır, Sünnetullah hududunu tecavüz etme emri:

Ey Arz suyunu yut. Ey Sema suyunu tut...

Şimdi aziz okuyucular: size su ile serinlik verdim. Artık suya girip bu su ismindeki kitabı, sesiz, gürültüsüz , kendi kendinize kaldığınız bir köşede okuyabilirsiniz...

Şüphe ve tereddüd etmeyiniz. Suyu bulandırmayınız...

Bu Ummana girmekten de korkmayınız ...

Tuzsuz tatlı bir denizdir.

Fakat lût denizi gibi insan içinde batmaz.

Çünki, batanların küfrünü temizlemek içindi o Lût denizi... Lût denizi çok tuzlu olduğundan içine atılan insan batmaz...

Içinde hayat yoktur.

Jeolojik tetkiklerin neticesi şudur:

Lût denizi birden bire teşekkül etmiştir. Çok tuzlu ve içinde hayat yoktur.

Bu gün bu deniz Yahudilerdedir. Yahudilere [Beni israil] derler. Bu hatadır. Beni israil değildirler. Yanlıştır.

Yahudilerin burada vatan kurması bir hikmete bağlıdır. Fakat açıklanamaz. Çünki bu asırda mânevi kanun ve değerlere kıymet ve tâzim kalmamıştır.

Bâzıları bu cümlelere bıyık altından gülebilirler.

Onlara cevabımız kuru bir lâftır...

Gülersiniz amma bıyığınız bile yok üst dudaklarınızda...

Bıyık niçin üst dudakta çıktığının sebebi hikmeti nedir bilemezsin... Kendini yorma onun hikmetini söylemem... Sen ona sakaldır de istersen söyle... Bu gün sakal bıyık yekdiğerine karışmıştır...

Suyu niçin halketti.

Ve niçin sudan her şeyi halketti.

Suyun görünmesi için toprağı halketti.

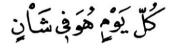
Bunlar Esmâi İlâhiyenin his edilme, mekânsızlıkta mekân ve zaman içinde görünme kalıplarıdır.

Madde olarak ilk evvel yaratılan sudur. Fakat neden halk edil diği bildirilmemiştir.

Su, durmadan buhar, hava, yağmur, kar , buz ve tekrar derece derece buhar, hava haline inkilâb ediyor.

Bunların açıklanması yasaktır. Edep dışı bir iştir. Niçinleri bilenler vardır. Yasak olduğunu bilen niçinleri de bilir.

Görünen şeyler Allah'ın mertebe mertebe tenezzülüdür. Görünüşler akla nazarandır. Her an değişmektedir.

Allah her şeyin evveli, sonu, dışı ve içidir.

Allah vardı ve onunla beraber başka bir şey yoktu...

كَانَ اللَّهُ وَكُمْ يَكُنُّ مَعَهُ شَيَّ عُ

Ruh'un hastalık ve sağlığı yoktur. Hastalık ve sağlık kelimeleri cesede aid aklın hududu içindedir.

Hasta vücud yoktur. Hastalanmış vücud vardır. Kirli hava yoktur. Kirletilmiş hava vardır. Kirlenmesi bir iş görüyor demektir. Kirli su yoktur, kirletilmiş su vardır.

Her varlık, canlı, cansız, nebat, hayvan, haşere ve insan yaşlanır, mevsimler değişir. Tekrardan tazelenir. Bu hâl Hak Tealâ'nın [El Baki] olduğuna, diğerlerinin fani olduğuna işarettir.

Bunları [Cenabı Allah] şirk olmasın diye [Baki] esmâsıyla doğuşu, yaşayışı ve ölümü bir hikmet üzere tertip, irade buyurmuştur.

Havada kapladığın, işgal ettiğin hava senden ağır olursa havada kalırsın. Suda kapladığın mekândaki su "senden ağır olursa "batmazsın, Bu Arşimet Kanunudur. Gemiler, tayyareler bu kanundan istifade edilerek icad edilmişlerdir. Bu kanun dünya yaradılışında vardır. [Cenabi Hak] kâinatta kudretlerini gizleyerek bizim aklımızla anlayabileceğimiz ve bulacağımız fiziki, kimyevi tabiat kanunları şeklinde tecelli etmiştir. Bunları anlayamayanlardan dolayı milletler birbirlerine girmişlerdir. Ve yekdiğerine hâlâ saldırmaktadırlar.

Tabiat kanunu denilen, değişmeyen Sünnetullah Allah'ın gizli kudretinin tezahürleridir.

Su üzerinde yürüyenler vardır derler. Hiç teaccüb etme. .[Hay] yı [Hay] ile kullananlardır bunlar...

وَدَفَعُنَالِكَ ذِكُمْ لَكَ

Işte. âyet... Efendim bu âyet şu tefsirde böyle yazıyor ... Sus, onu ben de biliyorum. Ben senin bilmediğini söylüyorum.

Anahtar bu

Bana şah damarımdan yakın, beni diri tutan, Esmâlarıyla süsleyen, benimle gören, benimle işiten Allah'da eriyorum. Ben ondan bir parçayım. Ahseni takvim yaratıldım.

الانسان سرى وانه سره

Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrım.

Diyen Allah'ımla beraberim demektir Besmele...

Bunun önünde, bütün hadisatın arkasında gizlenen Kudreti İlâhiye ortaya çıkar. O anda sen sende değilsin. Anladınız mı... Anla- mak güçtür amma mümkündür. O zaman Besmele ile havada durur- sun, su üzerinde yürürsün...

Bir büyüğün emriyle çile süzgecinden geç... Hâlvete gir... Himmetini almağa çalış... Fakat bir çok cesed arzularından 'dünya hırslarından soyunmak gerek...

Akıl ve mantık malzemenle bu sözlere hücum kalkma ... İyi olmaz. Kendine yazık etmiş olursun. Yavaş yavaş helâk olursun...

Bu sözler başkalarının ağzına benzemiyor amma. Doğrudur .

Dünyanız mâmûr, yolunuz bu denizde açık olsun. Su kadar aziz olun...

Besmele [Allah'ın ol] [=] emrinin yerini tutar ...

Besmele, sende meknuz hakkın kudretinin seni bir anda kaplamasıdır. Hak'da bir anda yok olmandır. Bunu unutma ...

Besmeleyi bütün varlığınla söyle. Dil ile de tasdik et... O zaman ne oluyor ancak anlayabilirsin...

Şimdi, bizce hakikat, okuyan için belki bir masaldır amma. Üç masal ile birinci cildi bitiriyoruz. Buyurun okuyun.

Bittikten sonra ne demek istediğimizi düşünün:

Akşam oluyordu. Güneş batmak üzereydi. Fersiz gözlerinin süslediği yüzünün hatlarından gönül sahibi olduğu sessizce okunuyordu.

Yürümesinde sessiz, görünmez bir asalet gizli idi.

Gün görmüş bir zatdı...

Fırına doğru yanaştı. Bekledi. Kalabalık dağıldıktan sonra Fırıncıya

- Efendim bu gün nafakamı çıkaramadım. Ecel gelmezse yarın Ödemek üzere bana dörtte bir ekmek verirmisiniz? diye titrek , utangaç bir sesle söyledi.

Fırıncı peki baba bir ekmek vereyim helâl olsun, paraya lüzum yok dedi...

- Hayır yavrum dörtte bir kâfi... Belki üç yoksul daha gelir. Dörtte bir ekmek kadar yüzümü kızartabiliyorum. Fazlasına tahammül edemem. Hemde yarın borcumu takdim ederim.

Dörtte bir ekmeği aldı. Öptü başına koydu . Yavaş yavaş furundan ayrıldı...

Köşeyi dönerken bir köpek kuyruk sallayarak ihtiyara yanaştı. ihtiyara saf, kahve rengi gözleriyle bakıyordu .. .

- Demek yarısı senin imiş diye mırıldanarak, dörtte birin yarısı ekmeği köpeğe verdi.

Yürüdü. Güneş batmıştı. Ezan okunuyordu . Yavaş yavaş yakındaki camiye girdi...

Geri saflardan bir köşede namazı kıldı. Dışarı çıktı besmele çekerek orucunu dörtte birin yarısı ekmekle bozdu.

Cami yanındaki çeşmeden iki avuç su içti. Elhamdülillâh diye mırıldandı. «Ve ceâlnâ min'el mâi külli şey'in»... dedi.

Nerede yattığı bilinmiyordu. Yavaş yavaş yürüdü.

Sokaklar bom boştu. Herkes iftar sofrasında idi.

Ertesi günü furun önünde yine göründü. Furuncuya, dörtte bir ekmek için 25 kuruşu zorla kabul etmesini rica ettiğini gördüler. Furuncu, gözleri dolu dolu peki baba dedi...

O gün bir dükkancı, baba şu karşıki çeşmeden şu testiyi doldur ve şu yeni gelen eşyaları içeri taşı dedi. Taşıdı. Zahmeti için ona bir lira vermişti ...

Fakir bir adam çölde gidiyordu.

İki gündür aç, susuzdur.

Bütün kuvvet ve tahammülünü seferber, etmişti. Elinde olmayarak gözlerinden yaşlar dökülüyordu. İsyan ve ümildsizlik yaşları değildi bunlar... Gözden bâzı yaşlar gelir ki bunun sebebi bilinmez.

Bu yaşlar çok kıymetlidir.

Göz yaşları vardır korkudan gelir.

Göz yaşları vardır haşyetten gelir.

Göz yaşları vardır acıdan gelir.

Göz yaşları vardır nedametten gelir.

Göz yaşları vardır yaptığı hatadan gelir.

Göz yaşları vardır hassasiyetten gelir.

Göz yaşları vardır fazilet ve âli his, vatan, din sevgisinden gelir.

Göz yaşları vardır fedakârlık, adalet, kahramanlık hislerinden doğar.

Göz yaşları vardır mânevi zevkten gelir.

Göz yaşları vardır sevinçten gelir.

Göz yaşları vardır ayrılıktan gelir.

Göz yaşları vardır gariblikten gelir.

Göz yaşları vardır cesedi ıztırab ve işkenceden, zulûmdan gelir.

Göz yaşları vardır kahkahadan gelir. Şeytanidir,

Göz yaşları vardır, Hakkın nîmetine karşı duyulan şükrü yapamamak üzüntüsünden gelir.

Göz yaşları vardır sebebi bilinmez, sessiz dökülür . Bunlar Hak katında inciden kıymetlidir.

Göz yaşları vardır felâketten gelir.

Göz yaşları vardır Hak ile kul arasındaki sır'dan gelir. Bu göz yaşını Allah, ben yere döktürmem, yeri mahvederim buyuruyor. Bir Hadisi Kudsi'de..

Yolcumuz altı gün daha yürüdü. Takatı kesildi yürüyemez oldu. Birde baktıki bir ölü hayvan var yolun kenarında... Yanaştı ölü bir koyun... Fakat kokmamış.. Ölü hayvan eti yemek haramdır.

Biliyordu bunu... Aklına bu durumda kendine mübah olacağını da Şer'an müsaade olacağını da biliyordu ...

Amma şöyle düşündü. Hak, bu durumda Şer'an müsaade etti amma. Ben Hak'tan utanırım. Bunu yediğim takdirde ölmeyeceğim güya... Hayır benim Ruhum Hakkın emrindendir.

Ben, lokma için Hakkın Esmâlarına mâkes olan Ruhu kirletemem, Hak'tan utanırım diye mülâhaza etti.

Ve ellerini, utanarak yaşlarıyle birlikte kaldırdı.

Ya İlâhi.. Sen her şeye kadirsin. Benim ruhumu uykuda al. Sana kavuşayım. Eğer bu arzum bir hata olursa, Nezdi İzzetinde onun için beni Cehenneme at. Hatam kadar azabımı çekmeğe razıyım... Beni bu dünyada Senin haram kıldıklarına yanaşmaktan hıfzet dedi ve çöktü uyudu...

Biraz sonra sanki biri kendisini dürttü. Uyandı. Baktı ki önünde bir sofra yemek, buz gibi su ...

Şaşırdı. Ellini uzatmadı... Birden uzaktan Nurani bir şahsın geldiğini gördü. Zat yanaştı.

Ye oğlum dedi. Ben Hızır'ım. Sana Hakkın selâmı var. Bu yemek senin dedi. Ve Hızır kayboldu.

Şimdi düşün. Kendi kendine hüküm ver. Biraz da bu kadar çeşitli göz yaşlarından hangisini beğenirsen ondan bir iki damla dök.

Havası arı, temiz, denizin maviliği ile çevrili, yemyeşil, uzakta mor dağlar, sakin büyük bir adada...

Hayatın kaçınılmaz acılarını sabırla karşılayan ve birlikte geçirdikleri 60 yılık hayatları boyunca hiç eksilmeyen karşılıklı sevgilerine herkes hayran olurdu onların...

Erkek Yuşiva kadın Fumi...

Vaktiyle bu adada yaşarlarmış ...

Sonsuz mutluluk geçirmişler birlikte yıllarca...

Büyük kıvançları olmuş. Büyük acıları olmuş zaman zaman... Üç güzel oğullan olmuş. Kıvanç duymuşlar... Balıkçı imiş üçüde...

Fırtınalı bir günde denizde kaybolmuşlar...

Yanık kalbli baba, anne güler yüzlü, tasasız görünmeğe başlamışlar, dostlarına ...

Amma yalnız kaldıkları zaman, birbirlerine göstermeden zaman zaman ağlarlarmış bol bol...

Ne acı göz yaşları ıslatmış ve kurumuş gömleklerinde ...

Dünyada yapayalnız kalmışlar... Fakat karşılıklı sevgileriyle avuntuyu bulmuşlar... İçlerine durgunluk gelmiş, seneler geçtikçe...

Biliyorlardı kiraz ağaçları çiçeklerini döktükten sonra ne kadar ağlasan sızlansan yeniden çiçek açmazlar. Biliyorlardı bu hakikati...

Onlar çok yaşlanmışlar. Evden dışarı çıkamaz olmuşlar artık. Evlerini daima temiz ve derli toplu tutarlarmış, ihtiyar olmalarına rağmen...

Çok yaşlanmışlardı. Yaşama sevgilerini yitirmediklerinden mutlu ihtiyarlardı... Geçip giden gençlik özlemi içinde idiler...

Birimiz ölünce, kalan nasıl dayanır diye düşünürlermiş ...

Erkek, son bir defa odunculuk yaptığı ormanları göreyim, yiğit iken gördüğü ağaçları son bir defa göreyim diye dalmış ormana...

Çok dolaşmış, yorulmuş. Bir kaynak gördü orada... Bir iki avuç su içti. Susamıştı. Birde ne görsün... Suda, beyaz saçları siyahlaş-

mış, yüzü genç yüzü. Bacaklarına kuvvet gelmiş yirmi yaşında gibi olmuş...

Bilmeden gençlik pınarından su içmişti...

Hemen koşarak eve gelir. Genç bir adamın eve girdiğini gören ihtiyar kadın bir çığlık atar..

Fakat erkek olup biteni anlatır... Hem ağlıyordu, hem gülüyordu yaşlı kadın...

Ertesi günü erkenden kadın pınara gider.

Tekrar güzel bir ömür süreceklerdi...

Kadın evden çıkalı bir saat, iki saat, dört saat geçer. Dönmez. Erkek, bir şey başına gelmiştir diye endişe ile ormana dalar. Bir solukta pınarın başına vanr..

Fakat, aradığını bulamaz. Kulağına garip bir ses gelir. Yaralı bir hayvan iniltisi gibi...

Pınarın başında bir kaç aylık bir çocuk görür. Fakat bir ömür boyunca elde edilen tecrübe okunuyordu gözlerinde bu küçük yavrunun...

Pınardan çok su içmişti kadın...

Erkek içini çekti. Sırtına aldı bebeği...

Bir zaman hayat yoldaşı olan karısını, bir baba gibi büyütmek zorunda idi şimdi...

Onun için sana verilen toprağa kanaat et. Suyunu kanaatle kullan. Bunlar sana bir müddet için verilmiş. Su, vücudda, değişikliğe uğramaz. Bozulmadan vücuddan tekrar çıkar..

Allah öyle takdir etmiş, fazla sarfedilmez... Edemezsin...

Bu iki ihtiyar, imanda idiler çocukluklarından beri...

Kanaat, Sabır, Ahlâk... Her yaratığa karşı merhametli ve şefkatli, felâketlere karşı sızlanmazlar...

Dedik ya kiraz ağaçları çiçeklerini döktükten sonra yeniden açmazlar. İhtiyarlıktan şikâyet etme... Kiraz ağac çiçeğini döktü diye yakınmaz meyve yapacak, rızk olacak tekrar kendine verilen emri yerine getirecek...

Senin çiçeklerin Ahirette huzurda açacak, tasalanmağa değmez... Hayat bu... Çocukluk, gençlik, olgunluk, ihtiyarlık. Sonra tekrar çiçek açacaksın...

Halinden memnun ol. Şikâyet etme....

Her devrin kendine göre güzellik ve mutluluğu vardır. Dünya, hayatında maddi ve ruhi bir aksaklık yoktur. Bunu unutma ...

Çünki Cenabı Allah her şeyi kusursuz, mükemmel yaratmıştır ..

Alimlerin kanı zehirlidir. (Hadis)

İmamı âzam bu hadisin doğruluğunu anlamak için zehiri müthiş bir akrebe kendini sokturmuş.

Akrep bir müddet sonra ölmüştür.

İmamı âzama birşey olmamıştır.

Onun için ilmin ilmi, ilmin cehlidir.. Buyrulur bir hadis- i kutsi' de, bilen yalnız Allah'tır.

Diğer bir hâdis-i kutsi'de;

İnsanda zahir olduğum gibi hiç bir şeyde zahir olmadım; buyrulur,

Hak rızası için kıymetinizi biliniz. Hak müsaade ederse ikinci cildimizde tekrar buluşacağız.

Hak'kın selâmı üzerinize olsun.

SU.